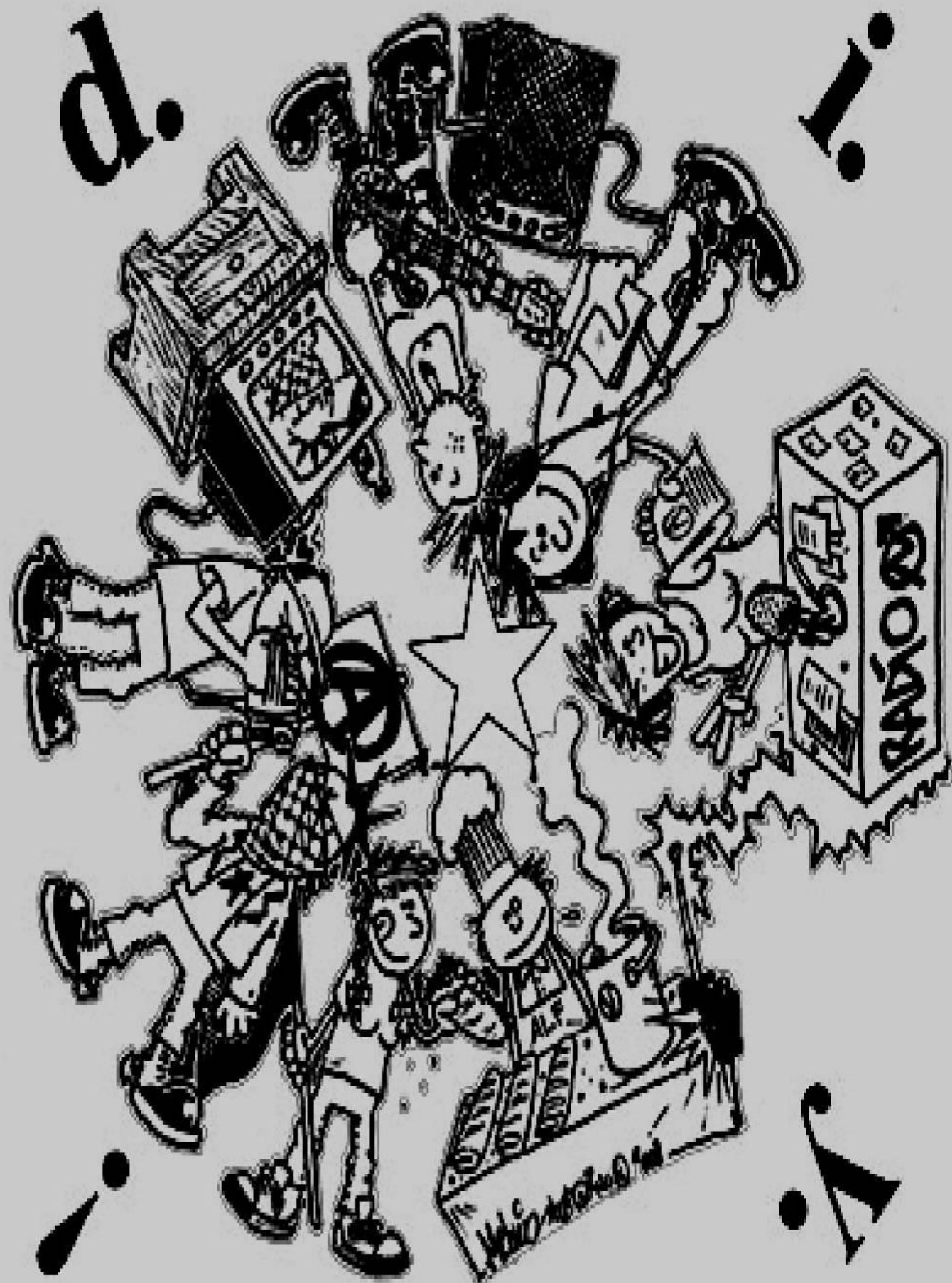

CKBOT UA* Suck Out* Far For*-3 Zhytomyr zines split

Vialka* Hero Dishonest* WMAF*Kalashnikov*Thema 11

Вступне слово редакторе
СКВОТ UA #3/Suck Out #3/Far For#3 split zin'y

Привіт всім!

Третій номер трьох
житомирських зінів (ніхуя
себе!:) спікся! На смак: інтерв'ю,
колонки, статті...
На цей раз немає солі - новин -
вибачте!

Особисто від себе хочу
сказати, що для мене три третіх
номера трьох житомирських зінів
- це щось типу ювілея, тож я
довго не відкладав це діло і
склепав номерок з друзями, як

ту вегетаріанську їжу, яку я готую собі - все, що маємо - в
одну каструлю і хвилин 15 на варку... Надіюсь страва вийшла
смачною!

У ролях: ісполнітель рускава шансона і панка - Ярон
„Трумен“ Сичужний та його падельнік-браток - Юрок
«Малий» (FarFor zine, diyzhytomyr@ukr.net) + Мазар (FarFor
zine, makefuture@ukr.net) + Соломчик
(Suck Out - anyom@inbox.ru) + Утюр (fnb_art@mail.ru)

Пишіть нам озьдо сюда:

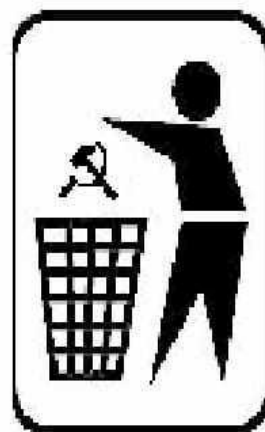
truemen@mail.ru

а/с 127

10014

Житомир

Україна

ОГЛЯД СЦЕНИ МІСТА ЖИТОМИР

В цій замітці ви знайдете опис сцени міста Житомир, писав тільки про більш-менш активних в останній час, тому тут немає того, що відбувалося вже пару років назад. Все тільки тут і зараз.

Хотілося б написати більше про сцену рідного міста, але пишу, що є...

зін:

1) «*SUCK OUT*» – перший Житомирський зін. Робить його Соломчик (anyom@inbox.ru). Вийшло два номери: #1 (осінь 2004) – автостопом до Мінська, огляд української сцени, інтерв'ю з Dr.Green і Шоу Трумена, ... #2 (осінь 2005) – інтерв'ю з Санічем (Defect In Industry zine), Fugazi, ex-Zalupa, рецензії, огляд української сцени, огляд сцени Естонії, ...

2) «*СКВОТ UA*» зін Яріка з гурту Шоу Трумена (truemen@mail.ru). Вийшло два номери (один з них

– спліт з іншим житомирським зіном (читай далі): #1 (літо 2006) – інтерв'ю з Вога, Партия, В Сраку Громадську Думку, українські дістро, огляд сцени Ізраїлю, ФНБ в Києві і світі, ... #1,5 (грудень 2006) – розповідь про тур Шоу Трумена і Доктор Борменталь по Україні, кавова солідарність, сквот ДеЦентрум, рецензії, ...

3) «*FAR*FOR*». Зв'язки: makeFuture@ukr.net, diyzyhtomyr@ukr.net. Вийшло два номери (один з них – спліт з «Сквот UA»): #1 (осінь 2006) – інтерв'ю з Zimbabwe, Total Mess, Цирроз МК, революційне ТБ в Аргентині, торгівля зброєю, McMurder, ... #1,5 – інтерв'ю з Apple Shout, Spunky Yank, ФНБ в Житомирі, луддіти, ...

дістро:

1) «*Живи*». DIY/панк/хк/ска/веге музика, фільми, зін (працює з 2004-го) Контакт: truemen@mail.ru, www.truemens.narod.ru.

2) «*Веселка*». DIY видаництво/дістро. Розповсюдження самвидаву. Заповіти, отримати каталог можна, написавши на diyzyhtomyr@ukr.net або завітавши на www.gde-totam.narod.ru. «Веселка» шукає підпільні таланти, творчість яких буде видавати і включати до колективних збірок. Творчість приймається без обмежень і цензури.

концерти:

В Житомирі проводяться дуже мало і дуже рідко будь-які концерти, тому, коли проводиться якийсь концерт, туди приходять всі: від наци до готів і т.д.

Раз в кілька місяців в Житомирі проводиться фест Metal Blast, на якому виступають метал, грайнд, ню-метал групи з усієї України.

Недавно проводився концерт ОТМ (Outside The Matrix), який влаштовувала організація JS (християни-баптисти, які фінансуються з американського бюджету). Концерт мав антинаркотичний напрям, але більше там говорилося про любов до бога...

Вже 2 рази проходили DIY концерти в приватному будинку (читай далі).

місця:

З місцями, де можна було б провести концерт також лажа... Концерти в Житомирі проводяться в:

1) Домі Культури. Найчастіше концерти влаштовують тут. Оренда залу з апаратом 300-600 грн.

2) Філармонії. Колись тут проводились рок концерти, зараз там влаштовують концерти для заїжджих зірок.

3) В рамках «рок-клубу» можна виступити в мажорному клубі Інфорум. Там щопонеділка проводяться неформальні концерти (найчастіше це якийсь блюз і т.д.), на які збирається продвинута молодь (ті самі наци, готи, блюзмени, ...) і всілякі бізнесмени-бандити. Для того, щоб виступити, потрібно просто поговорити з організаторами, але там не можна використовувати ненормативну лексику. І, я думаю, важко буде виступати панк/хк групі перед аудиторією пухлятих бізнесменів з їхніми довгоногими подругами].

4) Оскільки на концерти ходять всі підряд, єдиний варіант – проводити закриті концерти тільки для своїх. Вже два таких концерти проходило в приватному будинку, в рамках туру виступали Шоу Трумена і Доктор Борменталь (Харків), в одній маленькій кімнатці було 16 чол. – групи і глядачі. Тісно, зате всім сподобалось. В тому ж будинку провели ще один концерт: в рамках туру Україною виступили Spunky Yank (Артемівськ) і Keep On Fighting (Севастополь) + Шоу Трумена. 21 чол., так само тісно, так само всім сподобалосьJ.

групи:

1) Шоу Трумена (truemen@mail.ru, www.truemens.narod.ru) – перша DIY група в Житомирі. Грають ска/панк/рок'н'рол з соціальними текстами. В 2003 році випустили альбом «Чорнобильське Покоління», зробили тур Житомирською областю, в листопаді 2006р. проїхали туром вже Україною в 2007 з харківською групою Доктор Борменталь. Записали нове 6-пісенне демо. Найближчим часом мають записувати і видавати альбом.

2) Пити Менше Треба (diyzyhtomyr@ukr.net, gde-to-tam@ukr.net) – панк/хк група редакторів зіну «FAR*FOR» і учасників творчого об'єднання «ГДЕ-ТО ТАМ». Соціальні тексти. Мають запис 4 пісень з репетиції (якість – погана).

3) Луна Под Прессом – заводний ска/панк з духовою секцією і веселими текстами. Група постійно знаходиться в напіврозваленному стані, то грають, то ні... Мають демо-запис 6 пісень з дуже хорошою якістю (можливо є ще щось). Декілька раз виступали в Києві.

4) Говно (м. Овруч, Житомирська обл.) – стиль незрозумілий, тут є трохи панку, трохи гранжу + щось своє. Зараз не грають, але, здається, мають знову збиратись. Мають записаний альбом і навіть кліп.

5) Дитячий Садок – поп-панк з веселими текстами. Гарно заводять публіку на концертах. Недавно мали виступати в Хмельницькому на DIY фесті «ВСГД-3 (В Сраку Громадську Думку)», але чомусь вони там не виступили. Про записи нічого не знаю, але в них точно є одна записана пісня - інструментал.

6) Реанімація – панк-рок. Багато сказати про них не можу, адже бачив і чув їх тільки двічі на концерті. Всі пісні примітивні і схожі одна на одну. Гурт з християнської тусовки JC. Нещодавно зняли кліп, про який написали в місцевій газеті.

7) DIO – християнський рок + реп-кор + ню-метал. Гурт з тусовки JC, тексти про бога...

8) Snuff – ню-метал. Відома за межами Житомира група. Мають декілька записаних демо-пісень з хорошою якістю і нещодавно записаний альбом. Одна їхня пісня потрапила в міжнародну збірку «SLAM! – збірка альтернативної музики».

+) Є ще групи, але вони не активні, або про них нічого не відомо.

ініціативи:

Впродовж осені-весни 2006-2007 діявщики раз в два тижні проводили акцію «Їжа Замість Зброї». Зв'язок: fmb_zhytomyr@mail.ru.

DIY самвидав, обмін музикою/відео (www.gde-totam.narod.ru).

Також неперіодично в місті з'являються антифа написи на стінах, антиТБ і антифа стікери...

Ну, напевно, це все... Розвивайте свої локальні сцени!

+++++

РЕЦЕНЗІЇ???

Читаючи колонки, в яких рецензуються DIY - зіни, складається прикре враження, що всі зіни погані, і що їх не варто не те щоб читати, але й у руках тримати.

Я не розумію, навіщо обсирати людей, які протягом певної кількості часу працювали над зіном, а ви, псевдокритики, однією рецензією ламаєте всі надії того, хто робив цей зін. Після таких рецензій вже не хочеться робити наступний номер зіну, а все через те, що комусь-там він не сподобався і його просто обілляли помиями від першої до останньої сторінки. НАВІЩО??? Можливо, таким чином усуваються конкуренти в DIY

Я вважаю, що пишучи рецензію на DIY - зін, в якому тобі щось не подобається, треба думати і про людину, яка цей зін створила. Якщо тобі щось не подобається – напиши в рецензії побажання, яким би ти хотів бачити цей чи інший зін, але в жодному разі не треба обсирати витвір чийхось рук і фантазій, адже це стимулює небажання працювати далі, відчужденість від справ.

Шановні псевдокритики, зробіть будь-ласка, висновки.

+++++

Юпа (Far For, Пити Менше Треба - diyzyhtomyr@ukr.net)

Список українських контактів

На цей раз замість колонки, я вирішив опублікувати контакти укр-х лібертаріїв. Тут ви знайдете і політику, і культуру, і дістро, і музику... Контакти для цього списку збирала Каріна (kariandr@gmail.com), а я трішечки доповнив її список тим, що пам'ятаю.

1. Одеса:

Инфошоп «Диверсия» (адрес: ул. Княжеская, 30-32), група **«Еда вместо бомб»** - animal_rights@riseup.net

Зін **„Верни Свою Жизнь”** - korner@bigmir.net

Лейбл/зін - Love, Kisses & Hugs - www.myspace.com/lovekissesandhugs

2. Харьков:

Ініціативи: Альянс за права животных - save-animals@mail.ru, kharkov@animalrights.ru

ЦЕОЖ „Жизнь” (захист прав тварин, вегетаріанство, акції, фільми, фест) - www.cetalife.h10.ru

Групи: **Доктор Борменталь** - www.myspace.com/doktorbormental

Дістро: **Неформатор Дистро** - neformator@bk.ru

Зін **„Неформатор”** - neformator@bk.ru

3. Донецк:

Федерация Анархистов Донецка, тел. 8 050 820 90 48, Татьяна, samoorg@mail.ru

83017, Донецк-17, а/я 1819.

Революционная Конфедерация Анархо-Синдикалистов им. Н.Махно (PKAC)- rkas@inbox.ru

4. Артёмовск (Донецкая обл) - группа «Еда вместо бомб»:

fnb_art@mail.ru

Spunky Yank - политизированный молодежный краст/хк/грайнд

Зін **Ярость Юности** - панк/хардкор/колонки/соціальна активність

5. Житомир:

Їжа Замість Зброї: fnb_zhytomyr@mail.ru, а/с 127, Житомир, 10014

Дістро: Живи! Дістро - працює з 2004-го - diy панк-хк-ска- на -веге і т.д.каталог - www.truemens.narod.ru/distrotr.htm truemen@mail.ru

Веселка Дістро - самопальні збірки віршів, зіни-makefuture@ukr.net, diyzyhtomyr@ukr.net

Зіни: Suck Out - anyom@inbox.ru www.truemens.narod.ru/suckoutzone.htm

Сквот UA - truemen@mail.ru

Far For - makefuture@ukr.net, diyzyhtomyr@ukr.net

Групи: Шоу Трумена - ска/панкнролл - truemen@mail.ru www.truemens.narod.ru

Пити Менше Треба - хардкор - diyzyhtomyr@ukr.net, gde-to-tam@ukr.net

6. Севастополь:

Animal liberation группа, антифа, Food not bombs, другая активность - klim_kacha@mail.ru, dzyina@yandex.ru

зин **"Власти нет"** - vlasti_net@mail.ru

Группа за права животных, антифа – keeponfighting@mail.ru

7. Сумы:

Федерация Анархистов Сумщины: www.FAS-2017.tk , e-mail: fas-2017@yandex.ru

8. Киев:

Украинский diy e-zine о независимой музыке и искусстве; дистрибуция - <http://zyobra.com/>

Анархо-феминистская инициатива «Girls against power» - girlsagainst@gmail.com

Еда вместо бомб: die_young@riseup.net

Киевский портал либертарных инициатив: www.zaraz.org , info@zaraz.org

Инфошоп: <http://infoshop.zaraz.org/> , infoshop@gmail.com

www.diyhc.org – **київський веб-зін** + дистрибуция – политика, музыка, культура, стрейт-едж, хардкор, панк

9. Львов:

Антифашистская группа: antifalviv@ua.fm

10. Ровно:

Ініціативи: COME ALIVE crew - Организация diy punk|hc концертов: tolizban@yandex.ru

Группы: Avrora 6542 – www.myspace.com/avrora6542

11. Черкассы

Черкасская группа анархо-коммунистов. Пропаганда идей безвластного

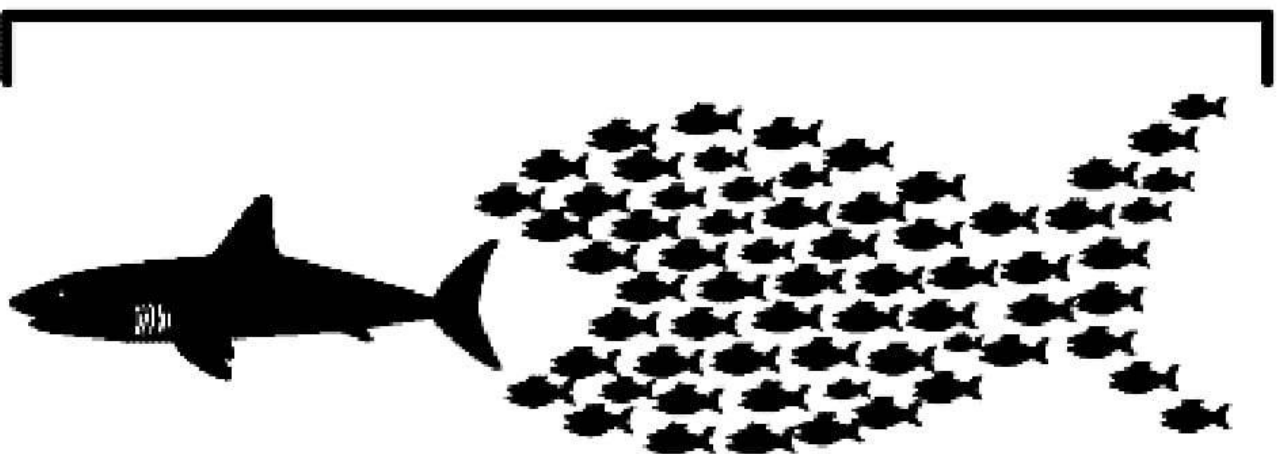
общества, участие в акциях сопротивления капиталу и государству, борьба с проявлениями всяческих форм фашизма, расизма и сексизма.

адрес: Черкассы, Конева 9/167. romashka_ck@ukr.net

12. Всеукраинские проекты:

Украинская Индимедиа: <http://ukraine.indymedia.org/> + http://community.livejournal.com/ua_indymedia

База данных по укр. дей-панку - www.uadiypunk.narod.ru

ОРГАНІЗУЙМОСЯ!

Збіня – Diy - мандрівник з Чехії!

Це інтерв'ю я знайшов на сайті www.diy-zine.com і воно настільки мені сподобалось, що я недовго думаючи впихнув його в зін. Впевнений, що воно вам сподобається теж.

Збіні - 28 років – і 2 головні інтереси його життя – це грайндкор і мандри по всьому світу. Інтерв'ю брав Макс із Росії.

В каком возрасте ты начал

путешествовать? Расскажи о своем первом трипе.

Привет, Макс и все мои друзья из России. Спасибо за вопросы, конечно же мне не составит никаких трудностей ответить на них здесь (в Боливии - прим. редактора). Не сказал бы, что я - интересная персона, так что вполне возможно, тебе станет скучно уже через несколько минут. Извини, но ТЫ САМ этого хотел!! Хахаха.

Когда я начал путешествовать? Кто знает... Насколько я помню, мне нравилось путешествовать с детства. И когда я начал слушать грайндкор, то ездил на все концерты в Чехии и Словакии. Так что давай считать, что я путешествую с 16 лет. Но если говорить о НАСТОЯЩЕМ путешествии... Я не знаю, быть может, это была безумная поездка во Францию или поход по горам Румынии??

О, поездка в Париж была настолько безумной, что даже моя мама не знает все долбанные истории, которые приключились со мной там. Так что невозможно пересказать их, не используя ненормативной лексики, хахаха.

Мы с Михой навещали нашего парижского друга. Ему пришлось бомжевать с 16 лет и все это время он живет на Парижских улицах. Мы сели на автобус до Парижа, имея при себе только две здоровые сумки с пивом. Нам никто не верит, но только Миха выжрал 70 бутылок!!!!!! Мне досталось немного меньше, хаха. Путешествие было замечательным, мы спали на улицах, в каналах, в безумных сквотах, знакомились с сумасшедшими людьми, настоящий андеграунд.

Я действительно здорово провел время, но мы были сыты по горло тремя неделями жизни на улице!! Уффф! Не спрашивай, как мы доставали еду и вино, хахаха. После этого мы отправились на поезде (естественно, без билетов) в Брюссель, проблемы с полицией... но я прикинулся идиотом (для меня это не проблема. Некоторые говорят, что я такой и есть на самом деле), так что нас не арестовали... 3 дня под проливным дождем, ночевки в Центральном парке, посещение концерта BLOOD SUCKERS (наших замечательных друзей из Бельгии) и возвращение домой на автобусе. Наверное, это было первое настоящее путешествие. И, должен заметить, самое безумное из всех!!! Бездомная жизнь рулит!! Хахаха

Ну, я не хотел бы делиться всеми историями с большим количеством людей, но близким друзьям я могу рассказать больше. Но только с глазу на глаз, это слишком экстремально.

Как-нибудь, я расскажу тебе, что значит ДЕНЬ БОРЬБЫ С ТУРИЗМОМ, ты будешь

смеяться, хахаха.

Как ты можешь слушать только грайндкор?:)) Он тебе не надоел?

ГРАЙНДКОР? Ты имеешь ввиду НАСТОЯЩИЙ ОЛД СКУЛ ГРАЙНДКОР??? ГРАЙНДКОР - это всё, грайндкор - это жизнь, грайндкор - это любовь, грайндкор - это позиция, грайндкор - это образ жизни, грайндкор - это то, ради чего я путешествую, встречаюсь с лучшими друзьями, общаюсь с людьми по всему миру, грайндкор много раз спасал мне жизнь. Я не представляю себе жизнь без грайндкора!!!! Грайндкор- это бласт - биты, панк/хардкоровые гитары, мощный вокал, никаких соляков, никаких клавиш, только чистая ненависть. Я не знаю более мощной музыки. Я до сих пор ЛЮБЛЮ грайндкор, и эта любовь длится вот уже 14 лет, с тех самых пор, как я начал его слушать. Но конечно же я не слушаю исключительно грайндкор. Мне также нравится кое-что из панка, краста, нойза и фолка. Мне нравятся

ГРАЖДАНСКАЯ ОБОРОНА (я знаю, ты убьешь меня за это, хаха) и русский фолк... и вообще все панки, певшие по-русски. Это здорово!! Чешский панк тоже неплох. Но в основном я слушаю грайндкор!! Не gore-, не дэс-метал, ГРАЙНДКОР!!!

Я слышал, ты выпускаешь свой собственный зин. Расскажи об этом по подробнее.

Ну, это не совсем так. Мой друг выпускает журнал под названием **NOISE MASTER**, и я написал для него несколько репортажей, в основном с концертов. Позже он напечатал мои отчеты о путешествиях по Эстонии, Латвии и Литве. Возможно, там есть также кое-какие бредовые материалы о моей жизни в Австралии. Этот зин до сих пор жив, Sakal (босс зина, хаха) все еще его делает. Не могу сказать точно, но уже вышло по меньшей мере 18 номеров. Конечно же, на чешском (кроме одного номера на английском). Зин полон рецензий (на панк, краст, хардкор, грайндкор, нойз, нойз-кор) интервью, репортажей с концертов и вегетарианских рецептов. К сожалению, он [Sakal] решил не публиковать мои истории о концертах, потому что я был на слишком многих, ахахахаха.

Откуда у тебя деньги на путешествия?

Деньги? Деньги - отстой!!! Ты этого не знал? Хахаха. Ну, однажды я взял мотыгу и грабанул один банк в Чехии. Я забрал все ебанные деньги, бухал на них месяц, а то, что осталось потратил на путешествие. Это очень просто, попробуй как-нибудь!!! Хмм, к сожалению, на самом деле все не так интересно. Блин, хочешь, верь, хочешь - нет, но мне приходилось РАБОТАТЬ!!! Я ненавижу это слово!! Ну, я ничего не умею делать, поэтому мне приходилось вкалывать на худших работах. Я работал руками, используя бесконечную энергию моего тела. Потом мне пришлось уволиться с этой

ебаной работы, потому что бесконечная сила вообще-то не была бесконечной, и я чувствовал себя немного усталым, хахаха.

Ты знаешь, что такое ЕВРОПЕЙСКИ СОЮЗ? Это система!!!! Если ты являешься его частью, то можешь делать ВСЕ, ЧТО УГОДНО!! Прямо как в США!! Правда!!! Хахахаха, ЕС странная штука, но ты можешь работать за рубежом, например, в таких красивых странах, как Ирландия, Англия, Швеция, Испания. И там тебе ПРИДЕТСЯ говорить по-польски. Ну, если ты знаешь польский, ты сможешь найти какую-нибудь говенную работу. Эти поляки, они везде!!!! Так что я поступил именно так. Я отправился в Ирландию, работал на говеннейшей работе и копил, копил, копил деньги. Я жил почти, как бездомный. Что конкретно мне приходилось делать? Ну, как я люблю говорить, мне приходилось заниматься сбором бычков. За копейки, находясь в положении последнего отброса, среди самоуверенных и надменных ирландцев. В Ирландии я ощутил на собственной шкуре, что такое настоящий капитализм!!! Никогда больше не хочу это пережить!! И никогда не говори никогда, хахаха

Что ты хочешь найти, путешествуя? Новых друзей? Себя? Или просто отдохнуть?

Ой-ой-ой, м-р. Макс, на этот вопрос очень тяжело ответить. Он слишком философский для такого идиота, как я... Я не самом деле не знаю, ради чего путешествую. Быть может, потому, что не могу придумать ничего лучше?

Но путешествия могут научить тебя гораздо большему, чем, что бы то ни было, поверь мне! Ты понимаешь, что такое нищета, можешь оказаться в странах, где процветает расизм против бледнолицых людей. Каждый день тебе придется что-то делать, каждый день интересен, каждый день ты чувствуешь, что по-настоящему живешь! ЖИЗНЬ - вот, что самое интересное!!!

Конечно, в дороге ты узнаешь много нового о себе, это правда. Иногда ты даже можешь гордиться собой, и это прекрасное чувство.

Конечно, я путешествую, чтобы встретить новых друзей или, и это гораздо интереснее, чтобы навестить старых, с кем раньше не был знаком лично: знакомые, интернет-друзья и т.д.

Путешествия - это еще и веселье, ясное дело, хаха. Ты встречаешь близких тебе по духу людей, говоришь с ними о близких вам обоим вещах, и в большинстве случаев эти люди тебя понимают. Путешественники - это что-то типа одной большой семьи. Хахахахаха, особенно в Китае, где ты абсолютно один, и КАЖДЫЙ бледнолицый - твой друг, хахаха.

Никто не поможет тебе там, только другой бледнолицый, хаха.

Я путешествую, потому что, однажды начав, ты никогда не знаешь, когда закончишь!! Тебе нужно все больше и больше. Это самая сильная зависимость из всех. Я путешественник-наркоман и не хочу исцеляться!!!!

Твои путешествия спонтанны или ты планируешь их (с картой и т.д.)?

Обычно я говорю себе, что мог бы отправиться в такую-то страну.... Затем, я беру сумку и просто еду туда, хаха. Я не планировал ни одно из своих путешествий. Все всегда спонтанно, брат! Я отправился в Австралию после двух месяцев размышлений! Когда я ехал в Россию, то собирался возвращаться через Пекин и Китай.... Хм, в итоге, все закончилось в Таиланде (куда я попал через Вьетнам, Камбоджу и Лаос). Так что я всегда решаю в дороге, что буду делать ближайшие дни. Это самое правильное. Но лучше всегда иметь при себе карту или путеводитель. Например, в Австралии у меня не было ничего. Я был абсолютно do it yourself, хаха, без всякой карты, просто шел вперед!!! Я не знал куда, я просто шел, и это было здорово.

Тем не менее, должен признать, что с путеводителем **Lonely Planet** все гораздо проще. Каждый, у кого мало денег, может путешествовать при помощи этой книги.

Расскажи о своем последнем путешествии и где ты находишься сейчас?

Уфф, последнее путешествие было замечательным. Невозможно описать весь путь, потому что он был слишком долгим. Я стартовал из Брно (Чехия), затем через Косице (Словакия) в Украину, а оттуда в Москву (Россия, по крайней мере, я все еще надеюсь на это, хаха). После - в Волгоград (привет м-ру Смершу), Омск, Иркутск, Селехов, озеро Байкал, Науски, Кяхта (Россия)... Самое дикое пересечение границы, которое я когда-либо совершал!!! 2 дня ожидания, безумие, дождь, ночевка в палатке... затем в Сухбатар (Монголия). Из этого дерьмового города, где у нас были серьезные неприятности с местными - на поезде в Улан-Батор (проблема заключалась в том, что в поезде все бухали, ну, и мы заодно, но запалили и отняли паспорта только у нас!! Та ночь была адом!!). 10 дневный трип по западной Монголии - замечательно, палаточная ночевка в тайге, снег (начало сентября, -10С с утра, немного холодно, хаха). Оттуда в Эрлян, Китай. Китай был отличным опытом - не понимаешь ничего, что написано, никто не говорит по-английски. В этой стране ты по-настоящему чувствуешь себя

потеряным!!

! Но к счастью, мы встретили там замечательных людей, так что все было просто прекрасно. Местные панки, невероятно! Бейин (Пекин), Великая Китайская Стена, действительно очень здорово, Ксиян (терракотовая армия), Кунмин, Дали

(тамошние горы!!! Ооо!!!), Сапа (Вьетнам), Ханой (наиболее хаотичный и мерзкий город, из тех, что я когда-либо видел), Хайфон, Халон Бей (опять великолепно), Хуэ и другие города Центрального Вьетнама, Хошимин Сити, близлежащие туннели Кучи и многое другое...

Вьетнам - красивая страна, но, к сожалению, с ебанутым населением. Они ненавидят туристов, для них ты просто ходячий мешок с деньгами. Вьетнамцы сосут!!!!

Камбоджа.... В Пном Пене было отлично, в Сихануквилле тоже, Сим Рип с его храмами (Ангкор Ват), провинция Мондулкири на краю света, великолепное место. Через реку Мекон в Лаос. 4000 островов, замечательно, пьешь пиво, лежишь в гамаке и ничего больше. Еще несколько городов в Лаосе, Виентиане (столица), Ванг Виенг (еще одно супер-место), Луан-Прабан, Luang Nam Tha и безумная поездка до границы с Таиландом. Дороги Лаоса - это настоящий панк!!! Это надо видеть, надо испытать!!!

Таиланд был словно возвращением в Европу, прямо в Германию. Очень-очень хорошо, там все работает, чего не скажешь о Лаосе или Камбодже. Дружелюбнейшие люди, которые тебе улыбаются, невероятно дешевая еда и красивые девушки!! О, да... Чанг

Май, Пай, из Мянмара в Мае Сот, а оттуда в Бангкок. Бангкок- это фантастика. Вечеринки целый день, прогулки, немного панка, грайнд-гиги, новые друзья и пиво нон-стопом. Уфф. Оттуда назад в Европу... Достаточно? Хаха. Сейчас я пишу из Боливии (из города Оруро), а вчера писал из Чили (Арика). Я все еще в пути...

Что думают о твоих путешествиях близкие и родственники? Я имею ввиду, что ты довольно редко бываешь дома...

Моя семья считает меня сумасшедшим.... Вероятно, я такой и есть. Ну, я думаю, они меня поддерживают и возможно даже гордятся мной. Вообще-то, я никогда не спрашивал их об этом, так что, быть может, я и ошибаюсь. Они хотят, чтобы я сидел дома, занимался собственной семьей и делал то, что делают все люди моего возраста. Но, разумеется, мне нет дела до мнений других. Я слишком упрямый. Я всегда прислушиваюсь к ним, но в итоге делаю, как сам считаю нужным. Я не иду на компромиссы, и я немного эгоист... или больше, чем немного? Но мне кажется, не будь я упрямым эгоистом, я бы не совершил ни одного из своих путешествий. Я верю, что живу здесь и сейчас, и каждый день могу умереть, так что это нонсенс - копить ебанные деньги впрок. Чтобы начать путешествовать в старости, когда не можешь ходить на длинные дистанции, не можешь лазать, ничего не можешь!!! Мне кажется, это чушь. Я хотел бы уничтожить себя сейчас, пока я молод. Хмм, честно говоря, не так уж я и молод, хаха. Но мне похуй. Делай все, что хочешь и не пизди, просто делай!!! Если ты действительно чего-то хочешь, ты сможешь это сделать!!! Это твоя жизнь, делай, что тебе нравится, и делай прямо сейчас. Если ты не сделаешь этого сейчас, значит, не сделаешь никогда.

О, да, я думаю, семья скучает по мне время от времени, но у них же есть собственная жизнь и проблемы. Они сами выбрали свою жизнь, я тоже. Они никогда не жаловались, и я делаю то же самое. У тебя всегда есть выбор...

Вы с Михой были в дороге 4 месяца. Вы не устали друг от друга? Ты предпочитаешь путешествовать в одиночку или в компании с кем-то?

М-р Миха Новак... отличный парень, один из моих лучших друзей. Я не могу представить никого другого, кто бы согласился путешествовать так долго. Он такой же, как и я, очень разносторонний... не знаю. Он клевый парень для совместных путешествий. БУДЬ ПРОЩЕ - его девиз по жизни. Но конечно, после 4-х месяцев путешествий друг с другом, пребывая вместе 24 часа в сутки, наступает такой день, когда все, что можно уже сказано, и ты начинаешь катить баллоны на того, с кем путешествуешь. Это мой огромный минус, спустя несколько недель я начинаю ненавидеть людей, путешествующих со мной.

Так что я всегда предпочитаю путешествовать в одиночку. Это нормально если длится недолго (скажем, 2 месяца), но если путешествуешь больше, то это безумие. В Австралии я прожил один целый год. Не совсем один, конечно, но большую часть времени я был предоставлен сам себе. Поверь, если бродишь 3 недели и не встречаешь НИКОГО, то начинаешь говорить с самим собой, петь и дурачиться. Но мне это очень нравилось, ахахахаха. Я был безумен, ясное дело, ахаха.

Очень сложно найти кого-нибудь, кто составил бы тебе компанию в путешествии. Но в следующий раз, я вновь хотел бы отправиться в путь вместе с кем-нибудь. Это гораздо веселее и дешевле. Посмотрим... Но для меня все еще не проблема выступить одному. А вообще, мне все равно....

Как ты познакомился с Михой?

Впервые я встретил его на нойз - фестивале (концерт, на котором выступают группы, играющие чистый ебанный нойз или экспериментальную музыку. В этом году это нойз-сборище состоится в 7-ой раз) в Любляне. Я не помню, как давно это было... Может, лет

7 назад или около того. Я был знаком с его другом, он нас там и познакомил. В течение этих семи лет мы виделись множество раз. Он навещал меня в Красенко, много раз приезжал на фестиваль Obscene; он работал в Англии, пока я в это же самое время надрывался в Ирландии, так что я навещал его в Кардиффе. Чувак, там мы посетили концерт MELT BANANA!!!

Надеюсь, однажды мы снова отправимся в совместное путешествие!!!

Я думаю, во время путешествий тебе приходилось сталкиваться с совершенно разными людьми. Ты еще в них не разочаровался?

Эй, я все еще боюсь людей. Люди странные, но что мы можем поделать? Мне приходилось общаться с ними и уважать их. У меня никогда не было серьезных проблем с людьми в пути. В основном, я встречал отличных ребят, особенно в России и Австралии. Вообще-то, кенгурушники иногда даже слишком дружелюбны, ахахаха.

Конечно, идиотов везде хватает, в Чехии, в России, везде!! Но запомни одну вещь... в Азии нельзя доверять НИКОМУ. Азия - очень странное место. Если кто-то говорит, что

вот эта дорога ведет в столицу, можешь не сомневаться - она ведет куда угодно, только не туда, ахахах.

Худших людей я встретил во Вьетнаме!!! Ебанные идиоты, заносчивые ублюдки!! Вьетнам - одна из тех стран, где у туриста нет никаких прав. Там ты для них - меньше, чем говно. По крайней мере, я ощущал это с каждым ебанным шагом!!!

Расскажи о самом экстремальном случае, случившемся с тобой в дороге. Чего ты боишься больше всего?

О, я думаю, это было в Австралии... Там я дважды чуть не погиб. В первый раз я купался в океане и заплыл слишком далеко от берега. Там было настолько сильное течение, что я не мог вернуться обратно. Более часа я боролся с течением, пока, наконец, не победил. В тот раз я действительно думал, что погибну... Следующим хорошим опытом стала для меня прогулка по Голубым горам, что неподалеку от Сиднея. Конечно же, я отправился один. Всю предыдущую ночь я пил пиво и вообще не спал. Я планировал двухдневное путешествие; с собой была только примитивная карта. Ну, мне было реально плохо, и путь был очень сложным - на вершину горы, большей частью ползком... В один прекрасный момент я понял, что заблудился и уже хотел повернуть обратно, как вдруг встретил какого-то парня, который сказал, что мне удастся проделать запланированный путь, но только если пойду короткой дорогой. Он приблизительно показал дорогу; у меня не было карты той части массива, где я гулял. Первый день я шел без отдыха 13 часов. После я просто рухнул на землю и тотчас заснул... положив рюкзак под голову, не сняв ботинок, вокруг меня всю ночь кружили какие-то животные. На следующий день я планировал закончить путь, потому что у меня был забронирован билет на завтрашний самолет в Европу. Утром я все еще чувствовал себя абсолютно разбитым и с большим трудом мог передвигаться.

Наконец, я достиг точки, где должен был повернуть и найти дорогу к поселку. Я снова потерялся и забрел в чащу, где, в одном месте, не смог сдвинуться с места - ни вперед, ни назад. Я хотел позвать на помощь, но, сняв рюкзак, понял, что не все так

безнадежно и я в состоянии идти дальше. Мой (ложный) путь проходил через очень высокую скалу, тропинка была шириной 50 сантиметров и пролежала на высоте 200 метров над лесом. Я ударился головой о камень и на несколько секунд потерял сознание. Когда я очнулся, то обнаружил себя свисающим со скалы, высотой 200 метров. Еще чуть-чуть и мне пришел бы конец. Я висел на малюсенькой петельке от рюкзака!!! Не знаю, как мне удалось взобраться обратно на тропу с кровоточащими ногами, руками и головой... мне хотелось плакать!! Через 4 часа я наконец нашел верный путь и добрался до Сиднея вовремя. Ты можешь представить себе идиота, отправляющегося в путь без карты, да еще и в одиночку!!!! Чтоб я сдох!!! Еще я очень боюсь змей, так что в Австралии мне приходилось пребывать в страхе ежедневно, хахахаха.

Есть ли у тебя какой-нибудь CD, книжка или еще что-то, что ты всегда берешь (брал) с собой в путешествие?

Ты имеешь ввиду, что-то, что всегда со мной? Нет, ничего такого у меня нет. Но обычно, я вожу с собой mp3-плеер с залитым туда всевозможным жутким шумом и в дороге всегда старюсь купить какую-нибудь книжку. На английском или даже на русском. Грайнд и книжки, ты понял. Иногда у меня вообще ничего с собой не бывает...

Ты послушал диск Соломенных Енотов, который я тебе подарил?))

Эй, я чувствую себя идиотом, но я еще его не слушал. Блин, извини, он у меня где-то дома. Если честно, я не знаю, где точно, потому что, вернувшись из Азии, обнаружил свою комнату разоренную братом- он перестраивает кое-что на втором этаже нашего дома... все мои вещи свалены в кучу: стерео, вертушка, все семерки, кассеты, диски. Поверь, я не могу найти ничего. Но, надеюсь, мне удастся послушать твой стафф

KALASHNIKOV

Калашніков – це моя улюблена італійська група. Їх альбом *Romantic Songs Of Dissidence* я слухав відкривши рота від подиву. Такої музики я не чув ніколи до цього – якісь мелодії з старих совдеповських культових фільмів, зіграні в дуже швидкому темпі і на італійській мові, душевним голосом вокалістки Сінції. Ці пісні просто заставляють мене заплакати чи, наприклад, обійняти людину, яка знаходиться біля мене і не має значення що то за

людина! Частіше за все після прослуховування наприклад *Berlino Est 1980* чи *I Logori Standardi Di Wu* я „страсно” хочу напиться водки, виплакати своєму собутильнику і розказати все своє потайне кому-небудь, бо так просто не можна слухати цю музику. Така сильна вона! Напевно, щось подібне відчують робочі мужики з лісопилки та заводів Житомира, коли слухають пісні Любе і Расторгуєва... Самі Калашніков в інтерв'ю зину „Напартачілі” (№5) зізнались, що їм подобається російська народна музика і вони намагаються привнести в свою музику її елементи.

Цим інтерв'ю я хотів привернути увагу до Калашніков, так як вони дійсно заслуговують на це – як музиканти, як люди, як діячі італійської лібертарної DIY тусовки ... а також просто поговорити з людьми, яких дуже люблю за те, що вони роблять.

Ок. На цьому все. Читайте інтерв'ю – далі вони самі про себе розкажуть.

З яких людей складається Калашніков і хто на чому грає? Скільки кому років і хто чим займається?

(GHALLONZ) Ансамбль Калашніков це: Мілена (не питайте леді про вік! :) на основних вокалах, Сарта (27) на гітарах та менеджменті, Пуй (майже 30) на гітарах і філософії, Ліно (27) на басу та забавках, Рісса (27) на барабанах та присутності в тилу, Дон Сурейн на клавішах та елегантній випивці пива, і в кінці списку – Галлонс (27 або 12) на синтетичних та біологічних плітках.

Чи був такий склад постійним, чи якість змінювався?

(GHALLONZ) Ансамбль постійний, я приєднався, як сьомий Калашніков, але ми – ми були друзями завжди: очевидно, що хтось приходив та уходив на протязі всіх цих років, ну, наприклад: Мастер Манс, Цінік Арчі чи Сінція Детка, але Калашніков зберіг свій дух та дружбу.

Де і коли ви почали грати як Калашніков і як ви зібралися, щоб забабахать таку кльову банду? Що спричинило вашу появу?

(SARTA) Ми почали грати ще геть тоді, коли були тінейджерами: коли ти молодий, ти починаєш відчувати, що треба себе якось виразити, якось так, щоб це відображало

твою сутність. Ти намагаєшся знайти свій власний стиль життя та задовольнити свою голодну душу. Музика була відповіддю на цю потребу. Потім, рік за роком, ми стали розуміти, що музика – це найкращий шлях для нас робити щось дійсно стояще.

Чи було щось до Калашніков? Якщо ви мали такий досвід, то як ваші попередні проекти вплинули на те, чим є Калашніков сьогодні?

(GHALLONZ) Калашніков – це серйозна еволюція панк/хк! Ми грали просто для власного задоволення спочатку, але потім відчули музику у своїх серцях і змінили назву та амбіції на групу, яка створює щось

оригінальне. І перед Калашніков були такі групи як 101% odio, крастхардкор група, в якій грали Рісса, Пуй, Сарта і я. Це був початок, 10 років тому. В даний час, особисто я живу тут на цій планеті тільки заради того, щоб випити щось міцненьке J.

Що ви маєте на увазі таким дивним ім'ям, як Калашніков? Для мене і, думаю, не тільки для мене, ця назва асоціюється з назвою відомої зброї та чоловіком котрий її винайшов?

(GHALLONZ) А ти знаєш що з гівна корів народжуються ті овочі, що ти жереш?

Калашніков це автомат? Так... Але ми є зброєю, що не вб'є нікого, а тільки розбудить.

Єдина зброя, яку людина повинна використовувати, є її власний розум. Я надіюсь, що та музика, яку ми граємо може когось змусити рефлексувати на цей, оточуючий нас, дерьмовий світ і почати жити іншим життям.

Чесно кажучи, я був приємно вражений почувши деякі ваші пісні, які я скачав з Інтернету. Деякі ваші мелодії мають щось спільне з російськими та українськими народними піснями, народною музикою цих країн, справді, і навіть, можливо це прозвучить смішно, деякі з них звучать як саундтреки до старих советських фільмів 80-х. Було б цікаво взнати що саме ви намагаєтеся грати, як ви визначаєте свій власний музичний стиль? Як би ви описали свою музику для людей, які ніколи вас не чули? Чи ваші мелодії мають якесь народне, етнічне походження, я маю на увазі чи є в вашій музиці вплив італійської народної музики?

(GHALLONZ) ммм, я навіть не знаю... Я думаю так: Калашніков створюють музику, яку вони відчувають у своєму серці. Без того, щоб, знаєш там, лабати вже в установлених

рамках... Я думаю, що, можливо, хтось із Калашніков і може бути під впливом народної музики. Ми слухали класичну музику, хардкор, панк, дез, блек, і епік метал; прогресивний рок, рок 70-х, трохи поп-музики, нову хвилю 80-х, саундтреки до старих італійських фільмів 70-х, пісні з старих японських мультиків... можливо ми маємо по чуть-чуть зі всього цього набору в своїй музиці.

(SARTA) Наша музика – досить різноманітна, тому що ми слухаємо багато різних стилів музики. Особисто я обожнюю слухати усіляку дивну музику. Я думаю, що групи які грають одну й ту саму „тему“ зайобують: адже немає ніяких кордонів для творчості!

Яку музичку ви самі слухаєте? Які групи? Як вони вплинули на вашу творчість?

(PUJ) Ми є семеро різних людей в банді, і кожен з нас слухає щось різне! Взагалі-то, я люблю найдивнішу музику в світі, але коли починався Калашніков (десять років тому) я був справді під великим впливом панк музики; нашими героями були: Clash, Bad religion та всі старі італійські хардкор монстри 80-х (Wretched, Indigesti, Declino, Raw Power). Зараз ми знаходимося під впливом багатьох стилів та напрямків музики типу прогресивного року чи нью вейву.

Скільки альбомів ви випустили на сьогодні? Що то за платівки і де ви їх випустили, які лейбли?

(PUJ) Ми випустили 3 альбома:

1. **Romantic songs of dissidence** [2001 – на касеті в Італії (самі випустили), Росії (Pauki records), Македонії; на cd в Бразилії під іншою назвою **Bandiere da Bruciare** (Oba! Records) Перевидано в Італії і світі у 2004 (international co-production)]
2. **Songs about amore and revolution** [2003 на касеті в Хорватії; на cd в Італії і світі (International co-production) та Малайзії (Papakerma rec.)]
3. **Music is a gun loaded with future** [2005 на cd в Італії і світі (International co-production)] – ми любимо співробітничати з DIY лейблами по всьому світу, щоб мати змогу розповсюдити нашу музику якомога ширше.

Ваші альбоми розповсюджуються тільки в межах Італії чи й по світу теж? Маю сказати, що тут в Україні нелегко дістати вашу музику, але мені повезло, я маю вашу CD-Р'ку „Romantic Songs of Dissidence"]

(PUJ) Ми є D.I.Y-панк бунтарщиками і не маємо стабільної гарної дистриб'юції, і, напевно, навіть в Італії важко дістати наші альбоми. Найкращий спосіб дістати наші диски – це просто попросити нас вислати їх вам! Але, якщо трішки подумати, то це просто прекрасно, що ти знаєш музику Калашнікових без дистриб'юції, без маркетингу, без промоційних концертів в твоїй країні, тільки за допомогою сили D.I.Y. D.I.Y. – означає незалежність, піклування про свою творчість та слухачів і пристрасть до своєї справи! А ми любимо всі ці речі. Ми думаємо, що краще досягти лише декілька людей, але щоб вони справді увійшли в цю музику серцем.

Це принципово для вас співати італійською? Чому у вас немає текстів на англійській мові?

(PUJ) Ми маємо дещо сказати і ми краще скажемо це на тій мові, яку ми розуміємо краще ніж інші мови! Всі наші альбоми мають переклади пісень на англійську в буклеті, таким чином кожен може зрозуміти нашу лірику.

Про що ви співаєте у своїх піснях? Які проблеми ви намагаєтесь зачепити? Чи ви маєте якісь спеціальні підходи до написання пісень? До речі, хто є лідером банди, ви маєте когось на кшталт „передового мозку”? Чи ви всі разом пишете?

(PUJ) Калашніков співають про світ у комплексі і ніяких банальних поглядів на цей самий тут не шукайте. Свобода означає бачити реальність у всіх її проявах і ставитися до неї критично. Ми розказуємо про проблеми нашого повсякденного життя чи про проблеми людей з інших частин світу: важливо говорити не слоганами і кліше, а з критичним поглядом на світ та вільним поетичним духом. Сарта і я пропонуємо ідеї пісень і потім ми працюємо за участю всіх учасників групи. Так що колектив Калашніков не має лідерів!

Що роблять учасники колективу Калашніков крім гри в групі? Якісь інтереси, проекти?

(PUJ) Ми маємо багато інтересів крім Калашнікова, це – нормально. Я люблю кінематограф, особливо чокнуті старі італійські фільми. Ми також співпрацюємо зі сквотом C.S.O.A. (C.entro S.ociale O.ccupato A.utosestito) Garibaldi Мілан організовуючи всякі благодійні канцики/заходи в ньому і таке інше.

(SARTA) Ми маємо також деякі паралельні музичні проекти, але то є дуже експериментальний матеріал. Також в 2007 ми починаємо створювати документальні відео про різні соціальні та політичні проблеми.

(GHALLONZ) Лічно я ще лабаю в банді SETTEVOLTERONIN - я там співаю!

Як часто ви граєте концерти ? Де ви більше любите грати: в клубах, сквотах, чи може на стадіонах? + чи ви любите живі канцики і, якщо так, то за що?

(PUJ) Ми не дуже часто граємо в Італії. Ми краще зробимо декілька концертів, але хороших концертів: ніяких блядств/ бухаловок, ніяких клубів, реклам. Но тільки сквоти, де люди більше зацікавлені в нашій музиці. Ми любимо грати в турі поза межами Італії, це набагато цікавіше, ніж звичайний концерт

Чи ви лабали за кордоном? Чи самі організовуєте концерти (як часто і хто цим займається?) Чи любите ви мандрувати разом?

(PUJ) На сьогодні ми вже зіграли прілічну кількість концертів. Ми самі організовуємо собі все, і тури теж. Ми робимо тільки маленькі тури на декілька концертів у Германії та Італії.

Чи люди в Україні, Росії, Білорусії, мають шанс побачити вас вживу? Що для цього необхідно?

(PUJ) Це не легко зробити гарний D.I.Y. - тур в твоїй країні. Але немає нічого

неможливого: щоб зробити тур потрібна гарна і акуратна організація: якщо виходить зробити таку організацію, то любий тур – можливий! Може ти можеш дати мені пару контактів організаторів, хе-хе?..

Чи важко для вас поєднувати музику та роботу, своє приватне життя? Як ви заробляєте гроші?

(PUJ) Зовсім не важко! Якщо ти маєш пристрасть до чогось, то ти завжди найдеш для цього час. Робити на роботі – це єдиний шлях, щоб заробляти гроші на прожиття.

Чи ви маєте музичну освіту?

(SARTA) Дон Сурен і я грали на піаніно і Пуй лабав на віолончелі пару років назад. Це був наш перший досвід з музикою, але ми не влюбились класичних вчителів: вони не творчі люди! Вони дуже класно лабають з нотного листа, але вони не можуть навчити тебе сутності музики! Так що кинули ми наші класичні заняття і взяли в руки інші інструменти, щоб виразити наш внутрішній світ.

Чи ви є DIY група і що ви думаєте про DIY в Італії і конкретно у вашому місті? Чи є щось, що ви хотіли б змінити і що приносить вам задоволення?

(SARTA) В останні 2 роки DIY відношення стало досить розмитим в Італії. Ми не дуже любимо музичну сцену Мілану але італійська сцена взагалі-то не така вже й погана . Є багато команд і організувати канцик досить легко. Ми любимо бути на зв'язку з людьми, які живуть духом DIY, звичано, і це речі, які ти любиш, тому що DIY означає пристрасть, а не бізнес, чи буття йобнутої рок-зірки.

Як ви прийшли у панк-культуру для себе, і що ви все ще знаходите в ній ще до цього часу?

(SARTA) Панк означає бути іншим. Коли ви – підлітки, ви можете почати відчувати що світ не такий як вас вчили ваші батьки і вчителі. В цей шлях ви пізнаєте значення слова **homologation**: це значить що люди зазвичай довіряють тому, що їм говорять, легко, без критики, тому що вони мають жити своєю звичайною рутиною і рабо тать на своїй звичайній задроченій роботі аж до самої смерті. Ви бачите, що люди хочуть жити в стандартному світі, в такому, який вони бачать на екранах своїх телевізорів. І ви починаєте ненавидіти все це дерьмо. Отож, якщо ви наважуєтесь зламати цю йобану схему, отоді ви вже починаєте своє панк-життя. Панк означає бути індивідуальністю, а це не співвідноситься зі вже встановленим стандартом життя.

Як зараз живеться в Італії? Що вам подобається і не подобається в своїй країні? Які акції непокори проходять в Італії, вашому місті зокрема (чи ви берете в них участь)?

(Sarta) Тут, в Італії, все йде не дуже добре: праві партії зараз при владі і вони намагаються підняти рівень податків для бідного та середнього класів, в той час, коли вищі класи мають полегшення в плані податків. Приватизація протікає дуже швидко

і багато соціальних послуг зараз стають дуже дорогими. Так, чи інакше, люди тут дуже розуміються на всіх цих маніпуляціях і ми маємо тут багато демонстрацій незгодних з владою людей. Ти знаєш нашого прем'єра Берлу сконі? Він – бізнесмен, що має підприємства в багатьох частинах Італійської економіки (ТВ канали, мобільний зв'язок, книги, кіно). Отож, його влада намагається робити закони спецом так, щоб було вигідно для його підприємств. Це – жахлива картина: я люблю мою країну, але ненавиджу її

владу! Мені соромно, що у нас така влада, але я не опускаю рук і продовжую боротись за права простих людей.

Що скажеш про сквоти в Італії? Чи хотів би ти жити в сквоті (чи ти живеш)? Чи це важко – засквотувати приміщення? Що ти можеш розказати про закони, які стосуються сквотування?

(SARTA) В Італії є пару класних сквотів з гарними традиціями та історією. Але зараз влада дуже репресивна і намагається зламати любий супротив їм. І все рівно – в кожному великому місті ви знайдете як мінімум 1-2 сквота, отож тут не важко організувати тур.

Я чув що поліція в вашій країні досить пасивна. Вони рідко чіпають іноземців, питають документи, чи це дійсно так? ЧИ поліцейську насилля має місце в Італії?

(SARTA) Поліція не дуже агресивна по відношенню до іноземців, тому що влада не так добре організована. Зате вони більш агресивні проти демонстрацій. На щастя італійці не дуже напружені люди і надають перевагу спокою!

Нацики активні у вашому місті? Чи вони відвідують панк-концерти? Чи панки протидіють їм якимсь чином? Як?

(SARTA) Раби вождів досить активні в Мілані. Була атака нациків на якийсь сквот у минулому році. Вони знищують все, але вони не можуть зупинити нашу активність. Вони – слугаки правих партій, а зараз і нашої конченої влади. Зараз ситуація стала трохи кращою, але нацистські пропагандисти все ще кружляють навколо нас.

Чи є розподіл панк-сцени у вас?

(SARTA) Як ти, певно, знаєш - в кожній сцені є банди які грають для того, щоб стати відомими, а не заради пристрасті до музики. Але в останні роки кількість DIY команд зростає, і є дуже класні банди які грають оригінальну музику.

Плани на майбутнє?

(SARTA) 25 березня 2006-го ми граєм декілька дат в Італії разом з культовою лондонською бандою **LOST CHERREES** (crass-панки які лабають аж з 1981-го року!), в квітні ми візьмемо участь в організації веганського благодійного концерту, а в травні ми організуємо вже звичне DIY зібрання у сквоті **CSOA Garibaldi** у Мілані. Отож, ми будемо дуже зайняті, як бачиш, хе-хе...

Дуже вам дякую за те, що відповіли на мої питання. Маю надію, вони були вам цікаві. Якись побажання читачам цього зіну. Ваші останні слова і контакти!

Дякуємо тобі, наш друже! Ми маємо надію організувати щось у вашій країні якогось дня!

Ось наші контакти:

*Alessandro Sartori,
Via Verita 8, 20158
Milano, ITALY.*

Email:

sartamemy@libero.it
, annapuj@tiscali.it .

Скачайте пісні
Kalashnikov на
www.kalashni.net.
DIY no copyrights !!!

П.С. Поки Соломчик надумався опублікувати це інтерв'ю, Калашніков вже встигли записати ще один альбом, який мали видати навесні 2007, але так поки що, і не видали, а

також вони грали нові концерти та їздили в тур по грецьким сквотам. Сарта з Калашніков має свій дістро/лейбл **KDV Records/Distro** - sartamemy@libero.it
А самі Калашніков колектив ведуть свій блог - www.kalashnikov-collective.blogspot.com
(тільки на італійській), де намагаються висвітлювати всі події, до яких причетна їх тусовка (від організованих ними концертів до коміксів і т.д.)

VIALKA

Взято Соломчиком по електронній пошті в лютому 2006, перед весняним туром Вялки в квітні 2006 по Україні (Харків, Рівне, Львів...) перекладено Яроном і Юрою в травні 2007. Ми з Соломчиком дуже раді, що побували на їх концерті в Рівному, і дякуємо Толіку з Аврора 6542 за те, що організував їм той канц.

Мериліз не мала настрою відповідати на питання, тому відповідав Ерік Борош – баритон-гітарист та вокаліст гурту. До речі, дуже приємний чувак виявився Ерік, коли ми спілкувалися з ним в Рівному.

1 – Хто є VIALKA і на яких інструментах грає кожен з вас?

VIALKA це Мериліз Фрешвіль (Marylise Frecheville) (барабани та вокал) і Ерік Борош (Eric Boros) (bariton-гітара та вокал).

2 – Як, де і коли почалася VIALKA? Що спричинило її появу?

VIALKA стартувала в 2002 році у Франції та Словенії на шляху до нашого першого концерту на фестивалі Sziget у Будапешті, і заснувалась на спільному бажанні грати музику разом.

3 – Ви граєте музику, яку ви грали, коли зустріли одне одного, чи ваш стиль був народжений в процесі

спільної гри?

Я зустрів Мериліз в далекому 1999, коли вона приїхала з французьким гітаристом Тіті (Titi) в Швейцарію, де я жив у сквоті. Їм потрібен був бас-гітарист, і я зайняв це місце. Ми граємо разом до цього часу і експериментували з різними стилями, але завжди повертаємось до однакової музичної мови, яка тече в нас обох.

4 – Як ви прийшли до того, чим зараз є VIALKA? Які музичні інтереси, досвід переважають у VIALKA? Що впливає?

Я прийшов до VIALKA, якою вона є, через потребу взяти свої панк-нойзові корені і рухатись з ними далі, намагаючись вирощувати і досліджувати новий ґрунт і доводити свою музичну майстерність, а також розвивати сильні психічні музичні відносини з Мериліз.

5 – Що ви робите окрім VIALKA? Можливо, якісь сайд-проекти?

Зараз VIALKA – це моє життя, і я відчуваю, що для нього потрібно бути здоровим і креативним. Недавно я підготував 4 треки свого сольного матеріалу.

6 – Ви багато подорожуєте (до речі, в якій країні ви зараз?). Як ви примудряєтесь записувати альбоми? Скільки альбомів ви маєте, розкажіть про них?

Ми записували всі наші альбоми в різних країнах: «Tonight I Show You Fuck» в Словенії, «The Republic Of The Bored & Boring» у Швейцарії, «Curiosities Of Popular Customs» у Франції, а наш найновіший запис для спліту з Krunzenshtern & Porohod був зроблений в Ізраїлі. Мериліз видала наш DVD «Everywhere And Nowhere» в Німеччині! До цього часу все, що ми випустили, ми робили власними силами.

7 – Скільки концертів ви граєте щомісяця, як вони проходять? Де і які шоу вам сподобались найбільше? З ким ви звичайно граєте на одній сцені? Ви говорите з людьми зі сцени? Що ви найчастіше говорите?

Важко сказати, скільки концертів ми маємо на місяць, адже одні місяці ми в турі, інші – вдома, але ми граємо 120-140 концертів на рік. Загалом ми організовуємо все самі, але деколи наші друзі з інших країн допомагають нам влаштовувати тури. Всі концерти і місця, де ми граємо – різні, це і є цікавим для нас. Ми граємо з усіма видами різної музики та з найкращими групами – ми любимо грати з нероковими групами, щоб урізноманітнити себе та публіку. В минулому ми робили тури з

театральними виставами, з текстами і розмовами, які деколи спрацьовували, а деколи – ні, але зараз ми найбільше сконцентровані на музиці. Ми не завжди розмовляємо мовою публіки, тому це дуже важко – говорити зі сцени.

8 – Які проблеми ви переживаєте під час турів? Що вам не подобається, що дратує в турах? Чи не виснажливо подорожувати весь час?

Так, це дуже виснажливо постійно подорожувати і бути в турах. Дуже важко тримати позитивне відношення і бути здоровим, ще й грати щодня впродовж місяців. Власне я переконуюсь, що нон-стоп тусовки є виснажливими, кожного дня люди тусуються, п'ють і насолоджуються проведенням часу з друзями, але часом ми просто стомлюємось і віддаємо перевагу читанню книжок. Дуже бісить, коли немає вибору, що робити кожного дня, але виступи на концертах, зустрічі з людьми, відвідування нових місць – це справжня винагорода.

9 – Що ви можете сказати про відмінності між людьми, культурами різних країн? Що змінюється у ваших очах, коли ви перетинаєте кордон?

Важко сказати, адже багато досвіду в подорожах є ілюзіями, придуманими для себе. І в багатьох дорогах люди – це лише люди, які всюди схожі, але, звичайно ж, в інших шляхах по різні сторони кордонів люди дуже різні! Економічні і політичні умови змінюють людей і це ускладнює повсякденне життя – і все ж люди всюди живуть і виживають майже однаково.

10 – Як ви придумуєте ваші творіння? Це колективна робота чи кожен приносить в групу щось своє? Може, це щось спонтанне? Чи важко для вас створювати пісні? Як народжуються тексти?

Більшість текстів написані Мериліз, але ми придумуємо багато музики разом, імпровізуючи, змішуючи написане кожним з нас, а потім, складаючи це все до купи. Цей процес - схожий на пісні - завжди змінюється в ході мутацій.

11 – Що для вас важливіше: музика чи слова, чи вони рівні? Що ви намагаєтесь співати в своїх піснях (для тих, хто не розуміє французької чи англійської)?

Для мене вони рівні, але я не співаю багато, бо те, що я хочу сказати, виходить більше з моєї гітари, ніж з мого голосу. Загалом, ми співаємо про речі, які оточують наші життя і місця, де ми побували, намагаючись використати цю інформацію, щоб змінити власні ідеї та переконання.

12 – Ви маєте музичну освіту?

Дуже давно я брав декілька уроків гри на гітарі, і грав на трубі та ударних в шкільному оркестрі, насправді ж, я просто розумний самоучка. Нещодавно я вивчив основу арабського макamu та африканської гітарної музики. Мериліз також більше всього самоучка, але брала декілька музичних і вокальних уроків.

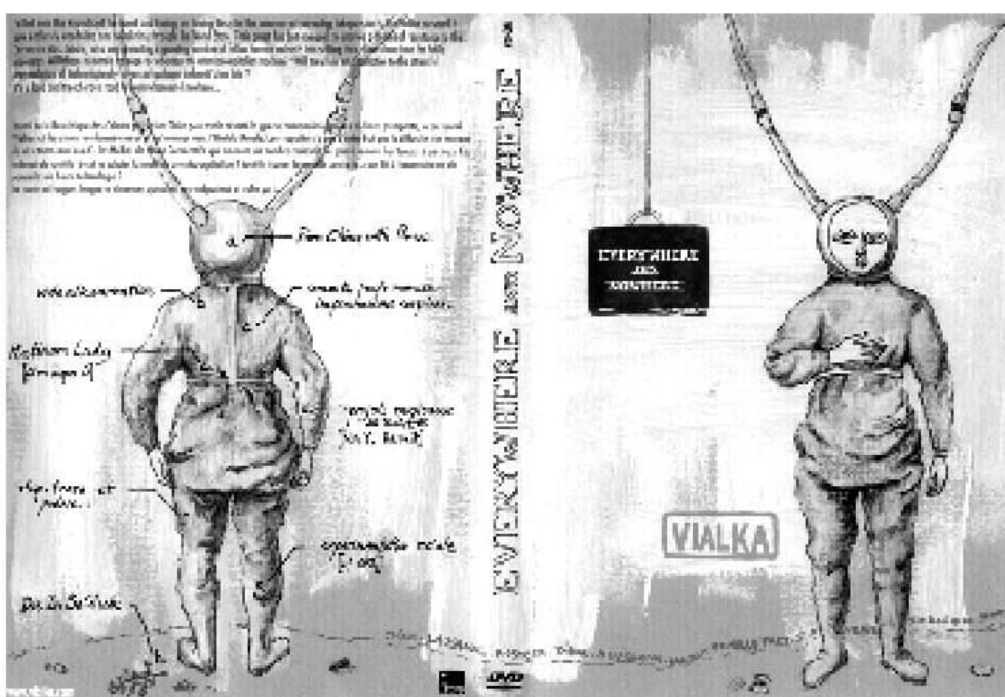
13 – Що на рахунок вашої традиційної освіти (університети, коледжі і т.д.)? Яка вона? Що ви думаєте про традиційну необхідність в освіті?

Я рано покинув школу, щоб подорожувати і грати музику, і хоча я інколи відчуваю перешкоду, коли намагаюсь вступити в «реальний світ», я відчуваю, що моя освіта, взята з прожитих мною багатьох моментів, і дослідження того, що нам пропонує цей світ - глибша і сильніша. Я не бачу усталену офіційну освіту, як позитивну річ, але я хотів би її мати, адже я думаю, що навчання і освіта - необхідні.

14 – Ви десь працюєте? Де ви берете гроші на утримання?

Будучи зовсім бідними, ми отримуємо маленьку кількість грошей від французької влади, але більшість наших грошей зароблені нашою музикою і музичною активністю.

15 – Які інтереси окрім музики (книжки, фільми, зіни, що найулюбленіше)? Яку музику ви слухаєте? Чи відносите ви себе до панку, DIY?

Я читаю багато книжок, особливо про історію, політику, подорожі, культуру і т.д. Я не цікавлюсь фільмами, чи зінами. Мої музичні уподобання - дуже широкі і легше сказати чого я не люблю. Я люблю короткохвильове радіо, азійські та африканські піратські касети, я дуже сильно зацікавлений у центрально-азійському фолку. Я намагаюсь тримати себе на дистанції від панку і т.зв. руху DIY (хоча більшість того, що ми робимо - це справді DIY), бо я відчуваю, що панк не росте і не розвивається в плані музики та ідей.

16 – Ваше ставлення до прав тварин, фашизму, расизму, мілітаристських дій? Чи ви анархісти? І ваше ставлення до політики взагалі? Ваші прогнози, поради, рецепти і т.д. щодо політичної ситуації в світі?

Маю відчуття, що молоді люди політично зайняті в «ліворадикальному крилі» роблять так, щоб їхній рух ставав трохи слабшим і позбавленим розвитку. Я не можу точно оцінити свої політичні переконання одним словом «анархіст», але я вегетаріанець, і можу віднести себе до політиків лівого крила. Я не бачу жодного легкого вирішення, і це належить кожному - зробити свій власний вибір, також я маю відчуття, що все працює краще в малих масштабах. Я хочу жити в світі з чистим повітрям, водою та їжею, з свободою і власними рішеннями, і без капіталістичної експлуатації та реклами. Я буду щасливим, якщо люди припинять курити на наших концертах, це буде моєю політичною акцією.

17 – Що вас більше всього дратує в людях, з якими перетинаєтесь в житті?

Лицемірство, фанатизм, традиційні цінності і новомодні ідеї культу телебачення і мобільних телефонів

18 – ось таке дивне питання: як ви вважаєте, які моменти в людському житті є святими, приносять людині просвітлення, очищають і роблять святим, свого роду проповідником?

Кожна людина - різна і має різноманітні досвіди. Я можу сказати, що ці моменти

приходять від людей, з якими зустрічаєшся, чи власне від тебе, але я думаю, що потрібно знаходити час і для того, щоб розслабитися і просто насолоджуватися і думати про природу і взагалі все навколо нас, і якою цінною і необхідною є кожна частинка природного довкілля.

Побувавши в стількох місцях, країнах... що ви вивчили для себе про культури: унікальні культури, контрастні культури?

Особисто я зрозумів, що я мало що знаю в цьому світі і, що перед нами лежить величезне поле для дослідження і набуття нового досвіду! Часом ми боїмося, що з новітньою цивілізацією приходить і винищення традиційної культури, і це веде до каліцтва людських душ, відчуження і, що все більше і більше популярна „культура” перетворюється на „споживання”: люди все більше при звичаються до надсилання СМС та і-мейлів, втикання в телевизор, забуваючи про живу розмову, танці, співи, і розказування історій в колі друзів та сім'ї. Але я вірю в те, що людська душа і дух зостануться живими, як рослини, що здатні пробиватися через асфальт і знову повертати життя місту.

Плани на найближче майбутнє?

Ми знову будемо чимало турити цього року. Через місяць ми відправляємось у тур Азії, і ми також плануємо тури в Великобританію, Ірландію та Фінляндію, і цієї осені ми поїдемо в тур Західною Європою, Ізраїлем, і якщо все піде добре, ми повернемось в США та Канаду. Побачимо, як воно вийде... Вже давно ми шукаємо гарненьку постійну місцинку для життя, і Мериліз має плани побудувати звукопідсилювальну систему, яка живиться від сонця, для того, щоб ми могли грати на вулицях. Я взагалі намагаюсь не мати ніяких планів на майбутнє, просто бути спонтанним і давати обставинам можливість робити своє діло.

Маю надію мої питання були не заїждженими і цікавими для вас. Що б ви хотіли сказати на закінчення? Поради, побажання для читачів мого зіну?

Знайдіть час насолоджуватись життям та диханням. Маємо надію побачити вас під час туру. Всього найкращого, Ерік.

П.С. Після цього інтерв'ю ми з Соломчиком зустрілися з Вялкою на їх концерті в Рівному (березень 2006), під час європейського туру, побазарили з Еріком на англ. мові про життя, переночували у Аврори в гаражі і поїхали додому... А от за цей час, поки ми готували зін, у Мериліз і Еріка... народилась гарненька Ільдико. + Віалка має грати в турі по Україні у вересні 2007-го року. Чекаємо!!!

Контакт? Будь-ласка:

info@vialka.com || www.vialka.com

ТЕМА 11

(барабани), Оз (семпли) і я, М 11 (гітарка).

Спілкувався Соломчик
(Suck Out zine) –
anyom@inbox.ru) - початок
2007

Відповідав гітарист М11
(той, що в очках і
бородатий)

**Представте, будь-ласка,
свій склад. Хто є хто, і роль
кожного в групі?**

Окей, Thema Eleven - це
Девід (вокал, гітара), Тост
(вокал, бас), Хауро

Коли ви почали грати? Як так сталося, що ви вирішили грати разом?

Ох блядь, це сталося вже більше 10-ти років тому назад, тому ми вже справжні хардкор дембеля. У 16-ти, ми були молоді і повні агресії та нігілізму по відношенню до цього суспільства, ми хотіли взяти в руки гітари і розбити їх об сцену, так само, як і наші голови... типова підліткова фрустрація.

Що є для вас грати свою музику? Ви вірите в те, що будь-яка творчість це просто щось, типу самореалізації? Ваша думка: панк- дій культура якимось чином відноситься до мистецтва? Є щось спільне?

Для мене бути в групі означає подорожувати. Подорожувати вільно. Подорожувати, щоб зустрічати нових друзів, які налаштовані на ту саму хвилю, що і я. Бути включеним в інтернаціональний опір проти системи! Бути частиною цього. Музика - це вторинне для мене, бо, як на мене, мистецтво це просто інструмент показування людям, як змінюються їхні життя.

Як у вас творяться музика та лірика? Чому ти вирішив саме грати, а не малювати, писати... будь-що...?

Просто так.... я в групі, бо я знаю як грати на моєму інструменті... процес створення нової пісні - це джемування, ми просто імпровізуємо і потім надаємо певну структуру цьому джему. Я не вмію малювати і все таке. Але, як я казав вище, для мене це одне і те ж, що грати, що малювати - важливо те, чому ти займаєшся цим.

Що для тебе більш важливо – повністю виражати себе чи передати певний меседж людям, які приходять на канци, купують СД?

Меседж і зустріч з людьми... це і є моє самовираження!

Як ти дивишся на андеґраунд-дій-панк культуру сьогодення? На твою думку, що змінилось з 70-х? Що таким же і лишилось? Маєш якісь зауваження, чи побажання дій-панку сьогодні?

Я не та людина, яка може понарозказувати про відмінності андеграунда в 70-ті і сьогодні. Я думаю, андеграунд досить сильний, щоб вижити у всі часи, незалежно від того, у якому стані він знаходиться.

Яку музику любите слухати? Улюблені команди? Які групи мали вагомий вплив на власну групу?

В основному впливали на нас на мою думку групи ранніх 90-х, старі Ebullition' „емо“ банди, різні там політизовані, але емоційні колективи. І звичайно ж банди,

типу Neurosis, Sonic Youth... А з нових... тонни... наприклад Kylesa, Tragedy, From Ashes Rise, Orchid, Buried Inside, Made Out Of Babies, Amanda Woodward, Nasum, Cult Of Luna, Jesu... хоча з іншого боку я люблю Dresden Dolls, Johnny Cash, 80's hits...

Як воно жити в Чехії? Вам подобається жити там?

Ні в якому разі, я ненавиджу свою країну. Тут не так вже й важко жити і ти можеш жити досить непогано на соціальні виплати (не так добре як у Німеччині, наприклад, але якщо знати як, то можна:), але... дух цієї кугутської держави, бича бездуховність... та... взагалі то, я не надто переймаюсь - я дуже часто перебуваю в моїй другій країні, адже моя подружка-полячка живе в Елінці, Австрія. Також я дуже часто турю, тому не проблема час від часу втікати з Чехії. Бляха-муха, я не можу тут всидіти більше двох тижнів - от що я тобі скажу, друже!

А як у вас з панк сценою в Чехії?..

Дуже сильна. Купа гарних банд, лейблів, активістів. Багатьох груп знають по всій Європі, бо вони чимало турять. Якщо цікавить чеська сцена, то заценіть такі банди, як Guided Cradle, Lahar, See You In Hell, Gríde, Malignant Tumour, Gnu, Balacclava, Ravelin 7, John Ball, Elektrocas, River For Sale, Needful Things, Lycantrophy, Wollongong, More Bad News, Sheeva Yoga... і я впевнений, що забув ще когось. У нас також є серйозний веб-портал - www.czechcore.cz . Найважливіший веб портал в Чехії. Тільки дермово, що англійська сторінка не обновляється так часто, як хотілось би. Але політики іноді трохи бракує в сцені.

Ти любиш читати зіни? Які зіни на твій погляд варто виділити?

Мені подобаються зіни. Я виріс на зінах! Але нині, через домінують інтернета дуже важко випускати зіни. Людям потрібно швидко отримувати інформацію, і неможливо видавати її через друковані зіни. Але я люблю зіни, як формат. Да!

Політична позиція?

Радикально лівий.

Твоє ставлення до прав тварин? Що ти думаєш про веганізм, вегетаріанство?

11 років, як вегетаріанець. Усі чудили з Thema Eleven є вегетаріанцями. Ми підтримуємо рух за права тварин, як тільки можемо!

Ти проектуєш свої особисті політичні, соціальні погляди на свою лірику?

Ні, ні, ні, наша лірика надто особиста, ми не любимо політичні тексти. Я сподіваюсь, людям відчутно, що ми є політичні, але ми не хочемо показувати це у наших піснях першим планом. Деякі політичні тексти здаються мені дуже кітчевими.

Тобі подобається спілкуватись з людьми через пошту, зі сцени? Що ти говориш зі сцени між піснями? І чи говориш взагалі?

Так, я контактую з багатьма людьми з усього світу. Але ми не така вже й балакуча банда на сцені. Я ненавиджу групи, які толкають зі сцени телегі, типу: „ви маєте робити то, не робіть ето». Люди - не дурні, їм не потрібно постійно слухати на канцах одну і ту ж «правду».

Що ти думаєш про активне споживацтво в дій-спільноті?

Споживати - це нормально. Якщо ми беремося випустити сд чи вініл, нам треба вбахати чимало грошей. І ні в кого з нас немає мажорної роботи, тому ми маємо розповсюдити все якомога швидше. Ми використовуємо «капіталістичні» способи реклами: тусрасе, інтернет, радіо... Нам треба відбивати свої гроші, щоб не голодувати місяцями. Це сумно, але по іншому ми не можемо діяти.

Thema 11 єдиний ваш проект, чи є ще якісь?

Двоє з наших ще грають в Karl Marx... я там на басу. Ми **турили по Україні** минулого року з If There Is A Hope зі Словачії. Наш барабанщик має ще проект під назвою Ejhle - це така дискатечка **J**. Ми також маємо **Instinct booking** агентство. Ми організовуємо тури для груп, організовуємо і працюємо на фестях, здаємо вен... загляньте на <http://instinct.czechcore.cz>.

Як часто ви робите канци? Як часто граєте поза своєю країною? Плануєте ще якось з'їздити на Україну чи Росію?

Ми лабаємо близько 50 канців в рік... Виходить грати щотижня. Плюс тури, бо ми маємо оплачувати свій вен, який ми взяли у лізинг. Ми також дуже багато граємо поза Чехією... Наприклад, в Німеччині ми зіграли 53 рази...

Ми хочемо відвідати Росію і Украну знову. Наш новий сд буде випущений в Україні і Росії також. В Росії ми грали два роки тому. Особливо грандіозні канци були в Москві! Ми хочемо повернутися незабаром! В Україні я грав лише з Karl Marx, 5 гігів чи щось біля того... ДЗЕНЬКУЄ нашому другу Вадіму з Києва та іншим промоутерам!

Ну... творчі плани? Побажання...

Більше крутих шоу, більше класних людей, більше пісень! Що ще?...

Як з вами можна зв'язатись? Дуже дякую, сподіваюсь вам сподобались питання...

Так, дякую тобі дуже. Удачі твоєму зіну і сподіваюсь побачитись скоро!
На нас можна вийти через мейл: rave666@seznam.cz чи через net:
www.myspace.com/themaeleven || www.thema11.czechcore.cz

HERO DISHONEST

Спілкувався Мазар взимку 2007 (makefuture@ukr.net). Відповідав Томмі (бас)

1) Коротка історія групи

Сформувались в 1999, перший альбом *"Pleasure/Disgust"* вийшов в 2000. Команда складалась з Туукки (Tuukka) і Веллу (Vellu) на вокалі, Мікко (Mikko) на гітарі, Томмі (Tommi) на басу і Яски (Jaska), стукаючого на барабанах. Таким же складом в 2002 році ми випустили диск, який називається *"Juggernaut"*. Ми досить багато поїздили з виступами по Європі. Вперше склад групи змінився, коли Яска був змінений на Юссі (Jussi) на початку 2003. Новий барабанщик дозволив музиці стати більш швидкою і більш екстремальною, таким чином структури пісень стали менш традиційні до вплинутого на нас матеріалу – USHC, але з більш активним підходом замість цього. Томмі покинув групу після другого російського туру восени 2003, і Юссі позвав мене і

попросив приєднатися до групи як новий бас-гітарист. Ми поїхали в тур Скандинавією і Росією таким складом і записали альбом *"Let Your Poison Scream"*, і трохи пізніше Туукка сказав, що покидає групу, щоб сконцентруватись на своїй роботі графічного художника. Ми збирались в тур Фінляндією з бостонською групою Out Cold, і також мали масивний двомісячний UK/USA-тур, що наближався, так що нам потрібно було швидко знайти заміну. Це була хуйова ситуація, але на щастя хлопець на ім'я Пентті (Pentti) мав майстерність вивчити пісні приблизно за два

тижні, один раз попрактикувався з нами, а потім відлабав 56 концертів з групою. Пентті робив велику роботу, але, коли ми вернулись з туру і почали працювати над новими піснями, виявилось, що він не має потрібного часу, щоб присвятити себе групі. Те, що він жив у іншому місті, посилювало проблему. Ми продовжили вчотирьох - частина, якою ми є і дотепер, відвідали Європу, Великобританію, Фінляндію, записали новий альбом, поїхали з туром в США знову. І все це переносить нас туди, де ми є зараз.

2) Учасники гурту, їхня зайнятість

Веллу працює медбратом і ненавидить це. Він також грає в іншій групі, яка називається *Kursk*. А ще він стане батьком цієї весни! Мікко управляє своїм лейблом *If Society* і грає в групі *Echo Is Your Love*. Він працює деякий час як заміна вчителю і

сподівається закінчити колись університет. Так само, як і я. Це тільки здається, що панк-рок і ваше навчання не змішуються. Я також граю в іншій групі, яка називається *The Heartburns*, і постійно, скільки себе пам'ятаю, десь грав. Юссі також іноді працює вчителем, коли знаходить частину вільного часу від *Hero Dishonest* та іншої його групи *I Walk The Line*. Отже, музика стоїть на першому плані для всіх нас, знаходити засоби, щоб творити її і виживати (читай – гроші) – тільки неприємна необхідність.

3) Альбоми, участь в міжнародних збірках

Довготривалі альбоми: *Pleasure/Disgust* (2000), *Juggernaut* (2004), *Let Your Poison Scream* (2004), *When The Shit Hits The Man* (2006).

Семидюймовки: *Split w/Rebound* (2001), *Climbing Up On The Way Down* (2003), *Split w/Mukake De Rato* (2004).

Juggernaut і *Poison* також доступні, як *split 12" LP*.

У скільки збірок ми включені, я навіть уяви не маю.

4) Групи з якими ви дружите

Steaming Wolf Penis

5) Ваше ставлення до антифа, веганізму, DIY культури, sXe

Антифа) Я ніколи не жив у місці, де б нацисти тероризували людей на вулицях. Я нічого не знаю про ситуацію з нацистами в Україні, тож не мені це коментувати. Я не знаю активних членів антифа в Гельсінкі, я думаю, це через те, що дуже рідко можна побачити наци скінхеда на вулицях. Вони є просто об'єктами насмішок, і не виходять. Кожен, в основному, думає, що вони – ідіоти. Сміх – дуже сильна зброя.

На щастя, тут в Фінляндії ми маємо концерти без загрози нацистського нападу, і ми турбуємось відносно ситуації в Росії. Ми хотіли б зіграти там знову, але знаємо від наших російських друзів, що нацисти часто атакують виступи і навіть вбивають людей. Ми говорили багато про цю проблему в групі, і ось – декілька пунктів. Очевидно, що там наша безпека буде постійно під загрозою, уявіть також, що б ми відчували, якби когось по дорозі на наш концерт вбили. Контраргументом буде те, що ми і російська сцена, не мусимо прогинатись під нацистську загрозу і будь-яким чином чинити опір для збереження концерту і підтримки сцени. Я не знаю, яка річ є правильною, але зараз це нагадує кінець року.

Веганізм) Я бачу це як один з шляхів бойкоту фабрики зла Farming & Dairy, і це непогано. Це, звичайно, не без своїх проблем, але це безперечно більш здорове і більш екологічне харчування, ніж, наприклад, їсти цілими днями якесь харчове барахло... Я практикував веганізм декілька років, і є відкритим для цього, хоча більше цим не займаюсь. Взагалі я думаю, що люди повинні сконцентруватись на створенні себе і оточуючого світу більш щасливим, і не згруповуватись навколо ярликів типу "веганізм", "вегетаріанство" чи інших. Щоб бути точним, це не анти-веганський коментарій, якщо хтось неправильно зрозумів.

DIY культура) Те, чим для мене є панк-рок. Мене й досі робить щасливим відвідування маленьких андеґраунд концертів, де різні несхожі один на одного люди збираються разом і створюють щось для себе. Групи, організатори, ті, хто робить зіни, пацанчикі, які зходять з розуму в піті – моя улюблена річ.

sXe) Використання алкоголю досить глибоко пустило корні в нашу культуру, і я думаю, що напевно важко бути непитушим в великій кількості ситуацій у суспільстві. Дивлячись на це, я повністю розумію, чому люди, які не бажають пити, **Х**ують свої руки і будують ідентичність на основі цього. Це також досить велика здорова альтернатива, і я віддаю перевагу тому, щоб бачити молодих активних людей в sXe, ніж коли починають пити і курити вдесять, що, нажаль, є досить звичним і розповсюдженим. І я знаю, що оригінальний sXe рух був створений, як необхідність на сцені, яка могла бути розваленою наркоманами, бігаючими навкруги, як дурачки.

Щиро кажучи, особисто я – буйний алкоголік, і, час від часу, я курю. Мені 31 рік, і я знаю, що я роблю. Я цим не пишаюсь, але це є частиною мене, і в даний час я люблю цей шлях. В групі троє з нас п'ють, один – ні, і один напіврегулярно курить. Ми всі зробили свої персональні рішення відносно алкоголю і наркотиків, і знаємо принаймні про можливі наслідки. Знову ж таки, подібно веганізму, це персональний вибір кожного. Робіть те, що робить вас і оточуючих щасливими.

6) Музика, яку ви слухаєте

Всі ми слухаємо різні види музики. Крім панку і хардкору, *Мікко* любить слухати багато інді, танцювальної і поп музики, *Юсси* – більш важке лайно (але навіть не відстає від сучасного хардкору, уявіть це!), *Веллу* – всі види експериментального матеріалу, і я – метал і поп 80-х. Наскільки рухається панк, я слухаю матеріал, який був зроблений приблизно 20 років тому, чи щось схоже по звуку. Мій нещодавній плейлист складався з *M.O.T.O.* з Чикаго, США (не плутайте з фінською групою з такою ж назвою), *The Lillingtons*, *PMMP*, *Risto*, *Blossom Hill*, *Fleshies*, *Toxic Holocaust*, *Vild*, *Confusa*, *Annihilation Time*, *Dio*, *The Reatards*, *King Diamond*, *Sider Om Sider*, *Bad Astronaut*, *The Descendents*, *Nomeansno* і т.д. Групи, які я постійно любитиму і слухатиму *Bad Religion*, *Husker Du*, *The Dead Kennedys*, *The Ramones*, *Slayer*, old *Kiss*, *Dinosaur Jr.* and *Black Flag*.

7) Панк/хк в вашій країні

Він досить великий зараз. Андеґраундні DIY групи можуть дорого продатись, таке траплялось декілька разів минулого року. Є також близько 10 міст, де концерти проходять регулярно, та інші міста, в яких час від часу також проводяться концерти, отже в нас є можливість грати по всій країні. Звичайно, це – прекрасно. Існують різні погляди на щось, що отримує популярність, але я не жаліюсь відносно ситуації, що склалася.

8) Фестивали/лейбли в вашій країні

Найбільший DIY фестиваль – щорічний *Puntalarock*, який проводиться біля Тампере (Tampere) в кінці липня. Інші літні фестивалі – не є панк фестами, але там виступають деякі панк групи. Вони (фестивалі) коливаються між великими і маленькими. Малі фести проходять в закритих приміщеннях і в холодні місяці року.

Найбільший панк лейбл країни – «*Combat Rock Industry*», вони випускають групи типу *Wasted*, *Endstand*, *Unkind*, *The Phoenix Foundation*, *Lighthouse Project*, *Manifesto Jukebox* і *I Walk The Line*, і це тільки невелика частина. Вони також випустили наш останній альбом. «*Full House records*» також досить активний лейбл. До їхнього списку входять групи *Down My Throat*, *St.Hood*, *Bolt*, *Anal Thunder*, *Flipping Beans* і *The Heartburns*. Вони відомі випуском метал-кору, але останнім часом видають ще й багато панку. Обидва лейбли також активно допомагають організації концертів, так само, як і лейбл *Мікко* «*If Society*». «*If Society*» випускають багато різної музики, від хардкору до танцювальної. Групи: *Echo Is Your Love*, *Rytmih?iri?*, *Black Audio*, *Viola*, *Hero Dishonest*, *Abnormi*, *Fun*, *Radiopuhelimet*, *Valse Triste*.

9) Що ти знаєш про Україну?

Столиця – Київ, але я більше знаю про Одесу, де Сергій Ейнзенштейн зняв фільм «Броненосець Потьомкін». Місто дуже привабливе, і я справді хочу колись відвідати його. Я також читав про Другу Світову війну в вашій країні і знаю, що втрати України були одними з найбільших. А ще, це – велика сільськогосподарська країна!

10) Політична ситуація в твоїй країні

Ми – член ЄС, і зараз під владою лівоцентристського керівництва. Видна сторона правої партії в опозиції, і вони все ще популярні. Вони є консерваторами в цінностях, і лібералами в торгівлі/економіці. Вибори призначені на 2007 рік, і я сподіваюсь, вони не здобудуть більше популярності. Найгіршим вибором буде правоцентристське правління. Країна досить багата і економіка дозволяє людям бути щасливими і задоволеними.

Дійсно, на вулицях немає великих демонстрацій чи протестів. Правда, рівень безробіття ще на досить високому рівні. Я скажу, що середньостатистичний фін - вкрай начитаний і проінформований, що відбувається, як проходить національна політика. Процент голосів відносно високий, тому, я думаю, люди задоволені тією демократією, яка представлена приблизно 10-ма великими партіями і зграйкою малих. В плані політики фіни ніколи не були екстремістами, і громадські думки досить контрастні – є і ліві, і праві. Населення має несправедливі ні погляди на будь-яке політичне підґрунтя.

11) Ваш досвід в акціях прямої дії

Я думаю, що всі ми, *Hero Dishonest*, коли-небудь брали участь в демонстраціях. Це не є найкращим з того, що я робив, але може бути ефективно, якщо правильно використовується. Я маю на увазі, що я не є зручним для виконання цього. Я почуваюсь незграбно, стоячи на вулиці і викрикуючи лозунги, якою б не була причина. Але я буду приймати участь в демонстраціях, якщо буду згоден з метою і методами проведення. Протягом своєї політичної активності невелика робота, яку я виконував, знаходилась на задньому плані, я допомагав, сидячи в офісі, організації. Маю зауважити, що моя відповідь базується на моєму власному досвіді, інші хлопці з групи, напевно, дали б інші відповіді. Я думаю, DIY культуру можна розглядати як протидію, і ми в цьому дуже активні.

12) Ваші плани на майбутнє

ОК, Веллу збирається стати батьком в травні і ми беремо невеличку перерву на деякий час. Єдині чіткі плани наразі це з'їздити в тур по Швеції, Данії та Німеччині в квітні. Ми мали розмову відносно планів після літа, але, як я казав, Веллу на деякий час приділятиме більше уваги сім'ї. Ще побачимо, як далі буде. Якщо ви цікавитесь, можете спостерігати за новинами на <http://www.ifsociety.com/herodishonest>.

13) Дякуємо за інтерв'ю!

І вам дякуємо! Сподіваюсь, ми колись зможемо виступити в Україні!

Контакт: mikko@ifsociety.com <http://www.ifsociety.com/herodishonest>

WHEN MY AUTHORITIES FALL

Спілкувався Мазар взимку 2007 (makefuture@ukr.net)

Привет! Расскажи об истории развития панк/хк сцены в Латвии, и о том, как сами пришли к панк-року!

Трудно вот так написать о развитии панк сцены, ибо совсем не ясно – что этим является.. По музыке, наверное, это началось в середине 80-х, и некоторые из тех времен (группа **Inokentij's Marpls**, например) активны и по сей день.. Но прямую последовательность можно проводить лишь с начала 90-х, когда в Риге (столица Латвии) и Кульдиге (маленький городок на западе страны) появились первые коллективы, которые и вынесли панк-деятельность за рамки музыки (зины, лейблы). Некоторые группы из тех времен – **Liksmā Masturbācija**, **D.U.R.A.K.**, **Drazza**, **Čaparevs Vagons**, **Dilonis**, **33-хлетний Подонок**, **Конец Капитализма** и другие.. Из этих времен все еще активны люди из города Кульдига, которые институционализировались, сделали свою неправительственную организацию и центр некоммерческой культуры **Zabadaks** (смотрите www.nekac.lv). Во второй половине 90-х хардкор/панк с новой силой начал развиваться в городе Вальмиера (северо-восточная Латвия), благодаря австралийскому чуваку, который показал местной молодежи возможности панк-рока – много групп, нелегальные концерты, записи... (группы: **DOD**, **Shausmigie Rukishi**, **Спички**, **Non Skid** и другие) Некоторые ребята все еще активны, и организуют там концерты, группы и единственную **diy панк студию записи** (hodilarec.hardcore.lt – студия, где записываются почти все панк/хк команды Латвии, а сейчас уже и всей Прибалтики).. В конце 90-х и в начале XXI века в столице начинают проводиться регулярно панк/хк концерты с группами **One Voice**, **Pest of a Child**, **Non Skid**, **Cita Attieksme**, **Hugo**..

несколько лет назад взрывообразно появляется много групп, Не только в столице, но и в других маленьких городах, играющих уже музыку помоднее (больше связанных с западом), местные группы начинают ездить по заграничным турам (такие группы как **Cita Attieksme** и **Hope Dies Last** даже по 3 раза уже обкатили Европу и побывали в Белоруссии и России)..

Сейчас уже совсем трудно понять, что является частью сцены, а что нет.. и есть ли такая сцена вообще... очень много групп, концертов – но только немногие из них интересны...

Сами пришли туда – каждый по-своему: кто-то играл в группах, которые изначально даже и не были панк/хардкором (**Pest of a Child**, **In.Stora**), кто-то там уже с таких давних времен, что даже и не вспомнит **J**, а кто-то ходил просто на концерты и никого не знал до того, как начал играть в группе...

Кто на данный момент играет в WMAF? Увлечения и подвиги участников?

На данный момент в группе WMAF не играет никто **J**! некоторые участники находятся слишком далеко от других, чтобы было возможно затеять репы...

Некоторые занимаются другими проектами (от **hip-hip`a** до **lo-fi indie**), некоторые, в свою очередь, гиперактивно заняты своей группой (наш барабанщик играет в группе **Tesa** – www.tesaband.com – зацените – охуенная группа!).

Наши “подвиги”, как коллектива, это, наверное, наши репы, записи, концерты, туры.. Особенно, как “подвиг”, запомнился наш евротур в апреле 2006 года, когда в самой дальней точке тура (в городе Лион, Франция) наш бусик сломался так, что даже на

запчасти его никто не покупал... Быть в 4000 км. от дома с полным комплектом аппаратуры и семью голодными панками – очень крутое ощущение **!** Наш хороший друг – Борис из **Sons of Saturn** – приютил нас, и потом чуваки из этой группы нас как-то довели до Парижа, потом до Голландии, а там и одолжили другой бусик и как-то добрались до Латвии..

Но мы сами по себе не очень-то смогли бы сделать то, что мы сделали! Важны наши друзья и товарищи, вместе с которыми мы делаем репетиционную точку (группы Tesa, Kriegopfer, Anpher и другие), наши друзья и издатели (**SelfTitled Demo Records** – Саша из Москвы, **Szarapov Sound System** из Австралии/Питера, **OSK Records** – Серега из Москвы); наш звуковой хореограф Ломик из **Hodila студии**; и все друзья и хорошие люди, которые вместе с нами, наши концерты делают своими!!

Я знаю, вас - 6 человек в группе и это, наверное, тяжело в плане понимания друг друга! Кто генерирует основную творческую линию коллектива?

Да, 6 человек в группе это очень сложно. Мне кажется, что оптимальное количество – это 3. Особенно трудности возникают, когда надо собраться вместе... И, порой, это вообще невозможно (как сейчас). Творческую линию, как бы, держат все вместе, то бишь – без кого-либо из нас все звучало, выглядело и работало бы совсем иначе.. А по музыкальной линии – так это два наших гитариста...

Расскажите про ваш тур по Европе. Что вам нравится, а что нет в турах? Какой концерт запомнился больше всего? Чем отличаются люди в разных странах?

Мы уже давно хотели поехать в длинный тур, но никак не получалось совместить все необходимые для этого вещи: месяц, свободный от посторонних дел, для всех шести участников группы, своевременно спланировать и забить концерты (это приходится делать почти за полгода, а то и раньше до начала тура), наличие всей необходимой аппаратуры и транспортного средства. В конце 2005 наш хороший друг Крилаз из Литвы согласился взять на себя часть (забывание концертов и транспорт) дел на себя, и поэтому мы в начале апреля 2006 смогли сдвинуться с места. Запланировано было 25 концертов и больше 30 дней в дороге. Часть западноевропейских концертов так и остались неподтвержденными, мы надеялись это сделать по дороге. Дорога наша лежала через Литву, Польшу, Чехию, Австрию, Словению и Хорватию, от которой мы должны были совершить длинный переезд в центр Франции потому, что из-за евросоюзного саммита на западе Австрии не получилось забить ни одного концерта.. Эта восточноевропейская часть тура в конечном счете и оказалась главной концертной частью, остальное уже было мало связано с концертами..

Лучшие концерты были в Белостоке, где после эвекции сквота больше не было подходящего места для концертов, но наш друг Адам устроил концерт у себя в гараже. И потом – танцы и праздник у костра до самого утра! Так... Еще концерт в столице Хорватии, Загребе, который проходил в сквотированном частном доме с огромным заросшим двором и ночным фристайл хип-хопом на хорватском. В этой части тура было немало технических трудностей: в Кракове сгорел басовый усилитель, в Словении порвались голосовые связки обеих вокалистов и ремень генератора у бусика.. после Балканов наш путь лежал в Германию, где нашего одного гитариста посадили на самолет, чтобы он смог выступить на конференции по каким-то вопросам высшей математики, а остальные поехали дальше во Францию. Так как большие дороги во Франции платные, а у нас почти не осталось денег, мы решили ехать маленькими, но это оказалось нашей роковой ошибкой, ибо они очень холмистые, и наш бусик был слишком перегружен.... Так сломалась автоматическая коробка передач. Но все же, как-то, после 26 часов пути, нам удалось добраться до маленького городка под Лионом. Концерт в Лионе был намечен через пару дней и Борис и Додди приютили 6 вонючих панков в своем милом домике с 3 комнатками. Перед концертом в Лионе вернулся наш гитарист и мы сыграли последний концерт в этом туре. После концерта нам удалось отъехать километров 70 от Лиона, когда лопнул радиатор, и, стараясь съехать с трассы, мы убили двигатель нашего бусика... Только с огромной помощью наших друзей мы

смогли добраться назад к Борису, где и застряли еще на 8 дней с мертвым бусиком, перегруженным аппаратурой. Бусик так и пришлось оставить там, под Лионом. Потом красивые парни из **Sons of Saturn** довезли нас до Парижа, где мы получили самые большие деньги за концерт в этом туре, хотя сами и не участвовали в нем: наши друзья успели организовать бенефит концерт. Мы были в полном дерьме по деньгам, но полностью счастливыми из-за помощи друзей. Морган из **Sons of Saturn** довез нас до Голландии, где мы одолжили бусик, который был настолько мал, что пришлось избавляться от сидений и кучей сидеть на аппаратуре. За это время мы уже успели перезабыть берлинский концерт и пару польских, но перед самым Берлином наш бас-гитарист оставил свои пальцы в проеме двери, и дверь захлопнулась, таки поставив крест на оставшиеся концерты **J**. Помимо всего этого мы были очень рады потому, что все трудности нам показали сколько в мире хороших людей, готовых бескорыстно помочь. И это офигенно круто...

Нам довелось сыграть с очень крутыми группами: **The Fight**, **Slowa Ne Krwi**, **Godsentus**, **Jack and the Bearded Fisherman**, **Shiva Yoga** и еще многими, названия которых забылись... Познакомились с крутейшими людьми на концертах и вписках, завели новые планы туров по местам подальше, хорошо оттянулись и получше узнали друг друга, целовались на фоне Эйфелевой башни, играли в футбол на автозаправках, загорали у атомной электростанции, не попадались ментам, влюблялись в Крилаза, Бориса, Доудоу, Моргана, Додди и еще многих!

Контакт: **DIY Vizijas**, **Green Liberty**, **Meza 4**, **Riga**, **LV – 1048**, **Latvia**

Web: wmaf@inbox.lv || www.wmaf.core.lv

SPUNKY YANK X KEEP ON FIGHTING

МИНИ-ТУР ПО УКРАЇНІ

Этот рассказ впечатление одного из наивных ребят, о том как он нашел новых друзей, как познакомился с кучей классных ребят и как круто играть в хардкор группе

Суббота, 27 января, Киев+

Проснувшись утром в поезде, который подъезжал к Киеву, я увидел снег, этой зимой это было явление очень редкостное. А одевался я, рассчитывая на весеннюю погоду.

День был солнечным и обещал очень много событий (как в принципе и вся последующая неделя). И ожидания знакомства с ребятами из **Keep On Fighting** (далее **kof**), с которыми мы играем в туре.

На перроне нас встретил **Примочь** (мега крутой чувак с дико потрясным юмором). А на вокзале подтянулись ребята из под Кривого Рога (это город такой), которые тоже приехали на канцик. С шутками-прибаутками мы офигенно погуляли по Киеву, и отправились к месту канца, который проходил в пригородах города. Без приключений не обошлось, но вот мы на месте. И тут новые "радостные" новости. Типуля, который сдавал зал (а это был спорт зал) в самый последний момент отказался, тем самым оставив всех на улице. Кто-то из местных предложил мутить канц в заброшенном бассейне, нас с Серым это не особо расстроило а вот наш гитарист нос повесил (учитывая что на улице дето -7 и в бассейне температура точно такая же). Потихоньку подтянулась вся Киевская тусовка. Под спорт. залом собралась уже огромная толпища. Вот и ребята из **kof** подошли, конечно январский морозный вечер (все на нервах) не очень располагал к задушевному знакомству. Ну а попозже. Ну, конечно, нельзя не упомянуть **Лео Золотого** который будучи угашенным коньяком и прочими брутальными спецэффектами исполнял такие номера!!!

Ну вот наконец-то зал выбили и понеслось+

Первыми играли мы. К сожалению с нами не смог поехать басист поэтому мы играли не со всем составом. Ничего поподробней рассказать не могу так как был в угаре и мало что замечал кроме своих палочек. Разве только помню что **Youn'g till i die** пели всем залом. Это было круто!!!

Следующими были **Swallow Swallow Splinter**. По стилю смесь screamo и violence с девочкой за барабанами (котирую)! Под них я немного загрустил и пока гулял, с ними как оказалось произошел инцидент. Как мне рассказали из того что часть публики не принимали их эмоций (а точнее просто стебались) произошла ссора в ходе которой из групп ушел басист (прямо на канце). Нехорошо что так получилось. Ну как я знаю у ребят сейчас все нормас и они продолжают точить.

Следующими были тоже Киевляне **Humble Opinion**. Играют такой мелодик хардкор с хоровыми подпевками, тексты не разобрал. Перед началом своего сета, гитарист **Лео Золотой** (который является также читальщиком рэпа) зачитал песню про дружбу, про пацанов с района и про всякие такие дела. Не хватало всем тока стволов в руках и вставных золотых зубов, хе-хе-хе. Наверное это был один из хитов, ибо много народу подпевали. К сожалению, я пока не знаком с творчеством этого рэп динозавра.

Отыграли они на пятерку: Лео кидал гитару об пол, Буся разрывался в микрофон, которого не было слышно. Но по моему немного затянули по времени.

И закрывали сей вечер севастопольские монстры **Keep On Fighting**. Пиздец!!! Я просто оргазмировал!!! Миллиарды позитивных эмоций! Непрерывный стэйдждайвинг!!

Словами не описать, там надо было быть. Жаль, что ребята не успели доиграть, потому как на огонек пожаловали мусора и пришлось сворачиваться.

А ведь по замыслам еще должна быть дискотека с **dj Karina**, но мудаки в погонах всё зарубили.

Конечно хотелось бы сказать еще парочку слов не очень хороших. Буквально через минут 20-30 после начало канца я зашел в туалет, появилось чувство что я где-то на концерте Короля и шута, всё

зассано, обосрано, дверь сломали. Я понимаю, что под алкоголем - шило в заднице, но реально: что это бля за хардкор такой нах? Через время вообще негде будет помещение найти для канца! Почему из-за 2-3 пьяных клоунов должны страдать все? И опять же, когда приехали менты, кто-то сбросил колёса под лавочку, тем самым нереально подставив организаторов канца. Хорошо, что первыми их нашли свои, а не мусора. Ребята, будьте серьезнее, так нельзя!!!

А потом были дикие попытки уехать всем мобом, взятие штурмом маршруток, и приключения по дороге. Потом все разбрелись по домам и по впискам. Мы с Димой ночевали у Карины. Как только мы пришли - он упал спать, а мы с Кариной поедали гречку и общались часов до трёх ночи. Да это был яркий день, но это было только начало!

P.S. Спасибо **Ака и Доберу** за организацию канца, всем кто помогал его делать и всем, кто на него пришел!

Воскресенье, 28 января, Киев-Житомир-Киев+

Вообщем, кто как, а я, конечно, не выспался. Встречаемся уже все возле маршрутки и вперёд, на Житомир. Через полтора часа прибываем. Нас встречают Ярик и Саша из **Шоу Трумэна** (как я за ними соскучился)! Шагаем по улицам, город очень похож на наш Артёмовск (такой же полусовок). Улицы заснежены, холодно. Наконец, добираемся к Саше домой, где он нас просто закармлил всякого рода салатами!!! Ммм, какая вкуснятина! Огромное спасибо его гостепреимным родителям! Кушаем и шагаем на канчик.

Место канца - частный дом. По ходу встречаемся и знакомимся с житомирскими ребятами и девченками прешедшими на канц. Заходим, располагаемся. И поехали! Первыми играют **Шоу Трумэна**. Офигенно! Отличный панк-н-ролл с особым колоритом. Играли в основном новые песни. Они немного отличаются от старых, меньше рок-н-ролла - больше панка. В комнате становится все жарче. Атмосфера просто охренительная!

Следующие играют КОФ. Пол состава обуты в домашние тапочки. Слишком мало места чтобы двигаться поэтому потеют на месте. По настоящему дружественная вечеринка. Все улыбаются.

Вот и наш черёд играть. Как всегда отъезжает бас бочка(её держит Ус), падают тарелки! Общаемся мезжду песнями.

Канц оказался по настоящему классный! Очень необычный, энергичный и добрый! Спасибо за это житомирским ребятам! Особенно Ярику и Саше!!!

Решаем ехать обратно в Киев, хотя я так хотел остаться, но в Киеве Карина ждёт. Когда прощались, честно говоря, аж сердце разрывалось! Уж очень не хотелось оставлять новых сестрёнок и братишек!

Добавил колорита местный гопник, который доебывался ко всем подряд. Ярик с ним раз пять отходил, но тот всё не унимался.

По пути мы разговорились по душам с Пашей (басистом **коф**) и вот так началось моё постепенное очень близкое знакомство с каждым из ребят. Блин, мы так круто пообщались с этим душевным малым, что по приезде в Киев, наверное, уже стали хорошими друзьями.

А потом мы разъехались по впискам. Лично у меня осталась щемящая тоска внутри по ребятам из Житомира+

Понедельник, 29 января, Киев+

На следующий день канчиков не было, поэтому у всех нас была отличная возможность выспаться, но только не у меня. Мы с Кариной нашли столько тем для разговоров, что опять легли только под утро.

А утром я встретился Усом, Костей и Шипой и пошли гулять по Киеву+

Настал вечер, мы встретились с Кариной и поехали в **инфошоп**, где и засиделись до ночи. А потом разъехались по впискам.

Вторник, 28 января, Киев-Чернигов+

Ранний подъем. Поспешные сборы. Так не хотелось прощаться! Но ведь это не на всегда! Хватая весь свой барабанный хлам и ползу на вокзал. Встречаемся на вокзале, Ус с Костей еле-еле успели. И вот мы уже мчимся в Чернигов, в котором никто из нас еще не был. По пути общаемся с Глебом и Любой, и вот незаметно мы приехали. При выходе мною успешно спизжен стакан для чая. Теперь на одну чашку меньше надо выделять тем, кто нас вписывает. Нас встретит **Сява из No Orders** и мы валим на вписку к **Утюгу** (из расспросов я понял что клички мы получили примерно в одно время) из группы **Stinx**. Он совместно с ребятами из **No Orders** делал этот канц. Потом мы немножко кушаем, пьем чай и идем к месту канцика.

То что мы увидели очень нас обрадовало! Два соединенных гаража и немеренно пиздатого аппарата. Охуенный зал, невъебенный аппрат!

Шоу начинается в семь. Первыми играют **No orders** - сначала старые свои песни, такие стрит панковые, а потом новые стопудово крастовые. Отыграли офигенно! У них в программе был кавер на **7 Seconds- We Gonna Fight**, мы с радостью подпели! Следующими лупят **КОФ**, на хорошем звуке они просто разрывают! Мы танцуем, подпеваем и тут какой-то местный пьяный олдарь врывается в Любу, которая стояла в самом углу и снимала канц. Глеб в грубой форме говорит в микрофон, чтобы олдарь вышел куда подальше, а то сейчас получит по щам. В общем, дело чуть не доходит до драки!]

Но мир, пацаны, продолжаем канц дальше.

Во время танцев какие-то два говно-слэмера и мошера всё время создавали опасность своими пудовыми кулаками, которыми махали прям в толпе, вот один из них и угодил мне в глаз. Блин, на каждом канцике сталкиваешься с проблемой насилия на танцполе. Как это искоренить? Когда наконец поймут те амбалы, что юнити намного прекрасней чем бухой мачизм?

КОФ отыграли охренительно, хотя из-за конфликта повисла некоторая сухая атмосфера в зале. Мы играли уже при неком холоде со стороны публики, не хочу сказать, что все стояли, но на нас у многих сил не хватило. Всё было круто, концерты в гаражах имеют особый дух. Спасибо всем, кто нас поддержал.

Потом мы стандартно разошлись по впискам.

Очень хотелось пообщаться с Утюгом, но сил уже не хватало, чтобы даже поесть. Мы с Пашей упали спать, он потом жаловался что я у него постоянно одеяло стягивал на свою сторону. хе-хе-хе, есть у меня такая маза!

Среда, 31 января, Чернигов

Утром Глеб с Любой уехали в Киев. Утюгу тоже надо было уезжать. Мы задушевно попили чая, постороили планы на будущее и попрощались. Мы это я и Паша, а остальная половина ночевала в другом конце Чернигова.

Немного прогулявшись по городу, мы подмерзли и решили, что надо куда-нить зарулить, чтоб попить чайку. Такое заведение было успешно найдено.

В кафетерии мы были, что два бомжа-путешественника: куча сумок, рюкзаков...

Часика через три встретились с Черниговскими пацками и остальными нашими, и пошли всем эти мобом к Сяве домой. Наверное, такой газовой атаки Чернигов не знал. Из-за того что мы Усом намешали всяких фасолей с кукурузами, наши кишечники начали выдавать просто кубометры газов и мы запердели Сяве всю квартиру.

Прости нас, братец!!!

Ага, еще забыл упомянуть: гуляя по Чернигову, я успел заметить его красоту и уютность. Очень хороший город.

С грехои пополам мы добиремся до вокзала. Сев не на тот маршрут, который высадил нас где-то в лесу, мы пробирались по сугробам на вокзал, еле-еле успев на поезд. До свидания, наши Черниговские друзья, до

Свидания, прекраснейший город!

В поезде все легли спать, а мы с Костей разговорились по душам и легли опять почти под утро. Там я уже понимал что не хочу расставаться с этими ребятами!!!

Четверг, 1 февраля, Харьков+

К сожалению, канцика в Харькове не было, но мы нехило порубились с харьковскими друзьями. Банально, но весь день мы просидели в гостях, никуда не выходя. Гостили мы у **Яны**, вокалистки группы **Доктор Борменталь**. Весь день мы нереально гнали.

Пятница, 2 февраля, Харьков-Артёмовск+

С харьковскими друзьями прощались без слёз, потому как на следующий день они приехали к нам в Артёмовск. Потом мы кое-как успели на поезд и через 4 часа были в Артёмовске. Пацки пошли на вписку, а я побрёл домой. Непривычно было как-то одному находиться.]

Суббота, 3 февраля, Артёмовск+

С самого утра - организационная беготня. День прошел быстро и незаметно. Вот и начало канцика.] Первыми играли мы, и хочу сказать, что в этот раз очень много лажали. Не знаю только почему. Еще помогал Фло (большое ему спасибо!). Между нашими песнями он говорил об отношении к нашей планете, и многом другом: хорошо и важно. В общем, если бы не хреновый звук и наши лажи, то всё было бы пиздатом. Следующими играли **КОФ**, максимально выкладываясь на все сто. Больше всех рубился барабанщик Глеб, разбив пальцы и заляпав кровью рабочий и палочки, выглядело адски!!! Очень закотировалось! Ус между песнями вступал в полемику с нашими оловыми металлистами по поводу вегетарианства и прав животных. Выдрочила пара пьяных патлатых хеви-метал-долбоебов, которые очень хамски себя вели и просто напрашивались получить по ебалу. Вообще из-за таких ебанатов осталось негативное впечатление. А вообще отыграли ребята очень круто! Следующими играли грайндера **Pure Filth** из **Стаханова**, под них металлисты так хорошо подмели пол, ну тока потом пришлось все равно переметать-перемывать ибо с их лохматых голов горы перхоти насыпались. После них были **Even Angels Cry** - ребята из **Харцизска** - родины нашего вокалиста. Честно говоря, я ожидал по метелкоревей и пожестче. На деле оказалось много мазафаки. Отыграли хорошо. Ну и заключали вечер **bread and butter**. Это был их дебют. Задав порцию жаркого шансона, по понятиям гордо удалились, убив всех наповал своей техничностью и необычностью музыки и словесных оборотов. Концерт оставил привратные впечатления: с одной стороны всё было круто, но если бы не быдло. которого в этот раз было просто нереально много. Будем верить, что их горячо любимый сатана придёт и заберёт их румяные попки к себе на сковородку. Отдельное спасибо всем, кто был вменяем на этом канцике! А потом мы огромным мобом из харьковских, артемовских, донецких и севастопольских детишек весело угорали всю ночь.

На следующий день все потихоньку разъехались и остались только севастопольцы, которые уезжали вечером. Весь день у нас прошел опять же в угарах и задушевных беседах, а между тем тот страшный миг расставания приближался. Пришел вечер, ребята сели на автобус и уехали а мы остались.] Разве это конец? Ни ссы, малый, говорили мы друг другу. Всё только началось. началась наша дружба и она продлится навсегда. До скорой встречи наши друзья!!!!!!!

P.S. Большое спасибо АК47, Доберу, Косяку, Примочу, Карине, Антону, и всем нашим киевским друзьям, которые были на канцике; Ярику, Гаврилюку и всем житомирским друзьям; Утюгу, Сяве, Белому и всем ребятам, которые поддерживали нас в Чернигове; Яне, Фло, Диме, Минусу, Арчи(за клоунаду), Макару, Росане и Юнне, Акурку, Маше, Лоре. Вове, Гробу и всем нашим друзьям. Всем, кто нас вписывал, кормил! А также группам: No Orders, Swallow Swallow Splinter, Humble Opinion, Шоу Трумэна, Even Angels Cry

Утюг –барабанщик *Spunky Yank*: fnb_art@mail.ru

ЇЖА ЗАМІСТЬ ЗБРОЇ|ЖИТОМИР|2006-2007|ПІДСУМКИ

З грудня по березень включно в Житомирі раз в два тижні проводилась акція ЇЗЗ. За цей період ми вісім разів виходили на вулицю і годували людей. За весь цей час було роздано більш, ніж 400 порцій їжі. Жодного разу в нас не було проблем з міліцією! Як і планувалося, акції проводились доти, поки було холодно.

В нас брали інтерв'ю газета «20 хвилин» (так і не написали!) і зняли програму, яку мали б показати по місцевому телеканалу (так і не показали!).

Паралельно людям, їжа роздавалась також і тваринам: собакам і птахам.

Якщо спочатку все задумувалось шістьма людьми, то по мірі проведення акцій до нас приєдналось багато людей, і, траплялось, що на ЇЗЗ приходило більше 20 людей, з якими ми всі потоваришували.

Цікавим було те, що бомжі запропонували нам сплачувати за їжу, але ми пристойно відмовились!.

Декілька разів в нас грала позитивна енергійна ска-музика, але через мороз магнітофон відмовлявся працювати.

В планах знову почати проводити акції ЇЗЗ в Житомирі в холодний період (осінь-весна 2007-2008).

ВЕЛИКА ПОДЯКА: Сані Гаврилюку, Ярику Трумену, Гоші, Володі, Сєрому, Юрі, Мазару, Зичу, Ірі, Тані, Аліні, Светі, Марині, Кроліку, Тані, Ярику 9-ко, Любі та всім тим, хто допомагав!!!

Юра (diyzhytomyr@ukr.net)

